Nr. 228. Piątek, 7 Października 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za IV ćwierćrocze w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc październik w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. — Z „Przewodnikiem" za IV ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc październik w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. — Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Reskryptem z dnia 17 września 1881 l. 6420 odwołało wys. c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z właściwemi ministerstwami udzielone niemieckiemu Towarzystwu ubezpieczeń przesyłek w Berlinie (*Deutsche Transport-Versicherungs-Gesellschaft in Berlin*) pod dniem 12 stycznia 1874 l. 19.427 upoważnienie do prowadzenia swych czynności w krajach reprezentowanych w Radzie państwa — nienaruszając przez to zobowiązań, jakieby rzeczone Towarzystwo w tych krajach już zaciągnęło, odejmując mu zarazem uprawnienie do dalszego prowadzenia swych czynności w rzeczonych krajach.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26 września 1881.

Z powodu wybuchu księgosuszu między bydłem w rossyjskiej miejscowości Perebijkowce na pograniczu powiatu borszczowskiego, wcielone zostały do ustanowionego w myśl §. 6 ustawy księguszowej z 1880 r. okręgu pomorowego a ogłoszonego tutejszem rozporządzeniem z dnia 16 i 28 sierpnia b. r. l. 45067 i 47450 i z dnia 5 września b. r. l. 48803 następujące miejscowości: Z powiatu borszczowskiego: Szuparka, Szyszkowce, Chudyowce, Korolówka, Juriampol, Skowiatyn, Wołkowce koło Borszczowa i Sapohów. Z powiatu zaleszczyckiego: Nowosiółka kostiukowa, Winiatyńce, Szczytowce, Duniów, Kułakowce, Gródek, Sińków, Zazulińce, Kościelniki i Kołodróbka. Z powiatu kotzmańskiego na Bukowinie: Dobronoutz, Horoszoutz, Waslcutz, Kuczurnik, Bakakówka, Werboutz, Jurkoutz, Bojańczuk, Pohoriloutz, Toutry, Doroszoutz, Okno i Mitków. Równocześnie wzbroniono odbywania targów na bydło, owce i kozy w Korolówce, Mielnicy, Uściu biskupiem, Krzywczu, Kudryńcach i Okopach. W tych miejscowościach obowiązują postanowienia §§. 12, 13 i 27 wyżej powołanej ustawy. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30 września 1881.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 października.

Były prezydent Izby deputowanych hr. Coronini wraca na swoje krzesło poselskie, co naprzód było przewidzianem. Rezygnacya hr. Coroniniego z mandatu poselskiego nastąpiła wśród okoliczności, które nie pozwalały wyborcom inaczej postąpić nawet w takim razie, gdyby chodziło o osobistość mniej sympatyczną i mniej popularną dla wszystkich stronnictw Rady państwa. Hr. Coronini bowiem złożył mandat poselski dlatego, aby jego rezygnacya z godności prezydenta Izby nie była uważana za pozorną tylko i aby Izba deputowanych, nie krępując się żadnemi względami na jego osobę, mogła od razu przystąpić do wyboru nowego kierownika obrad. Był to zatem akt nadzwyczajnej lojalności. podyktowany szlachetną pobudką eliminowania wszelkich względów osobistych ze sprawy publicznej i w wysokim stopniu politycznej. Za tę lojalność otrzymał hr. Coronini w swoim czasie piękną nagrodę w jednomyślnem objawieniu żalu przez wszystkie stronnictwa parlamentu a obecnie otrzymuje drugą nagrodę, bo wchodzi napowrót do Izby nietylko zaszczycony dobitnym dowodem zaufania swoich wyborców, lecz nadto witany sympatycznie przez wszystkich, którzy cenić umieją zasługi bez względu na przekonania polityczne.

Organa opozycyjne *par excellence* jednak mniej radośnie witają powrót hr. Coroniniego, aniżeli oczekiwaćby należało wobec faktu, że wybór byłego prezydenta Izby deputowanych znaczy tyle, co przybytek jednej znakomitej siły dla stronnictwa wiernokonstytucyjnego. Ze bowiem hr. Coronini, jak dawniej w charakterze prezydenta Izby, tak i dziś jako poseł, zaliczony być musi do stronnictwa wiernokonstytucyjnego, to nie ulega wątpliwości.

Ten chłód wiejący dziś z powitalnych artykułów prasy opozycyjnej o hr. Coroninim wypływa z dwóch motówów, z których jeden biorąc rzecz po ludzku zasługuje na usprawiedliwienie, drugi zaś tylko na ubolewanie, bo dowodzi zaostrzenia się stosunków klubowych. Ow pierwszy motyw stanowią wyrzuty, jakie prasa opozycyjna i w ogóle opozycye uczuwać musi na samo wspomnienie nazwiska hr. Coroniniego. Ustąpienie hr. Coroniniego bowiem stanowi niezawodnie jedną z największych klęsk politycznych dla stronnictwa wiernokonstytucyjnego z ostatnich czasów, a spowodowane zostało jak wiadomo tylko przez to stronnictwo.

Kiedy hr. Coronini kierował obradami Izby. w gabinecie zasiadali jeszcze wybitni reprezentanci stronnictwa wiernokonstytucyjnego, a opróżnione teki mogły się także dostać temu stronnictwu. Miało ono tedy panujące stanowisko w parlamencie, mogło takie same stanowisko uzyskać w gabinecie. Idąc za głosem zaciekłości opozycyjnej, stawiając w tej grze politycznej zasadę *va banque*, stronnictwo wiernokonstytucyjne nic zgoła nie wskórało, a straciło nawet to, co posiadało i czego mu nikt odbierać nie myślał.

Przypomnienie wszystkich tych szczegółów nie może być przyjemnem, a hr. Coronini wyborem swoim mimowoli wszystko to przypomniał. Jakżeż zatem nie pobłażać organom opozycyi, jeżeli pod wpływem takich gorzkich wspomnień i rozczarowań, nie chcąc w piersi się uderzyć, a nie mogąc zapomnieć o tem co było a czego dziś nie ma. zamiast cieszyć się z powrotu hr. Coroniniego do Izby, chłodno niemal wspominają o tem?

Gorzej rzecz się ma z drugim motywem, który zdradził jeden organ wiedeński, zaznaczając z źle zamaskowanym żalem, że hr. Coronini w żadnym razie nie zechce przyłączyć się do ruchu. którego celem jest wytworzenie klubu niemieckiego. Kto nie pochwala myśli utworzenia takiego klubu, ten w oczach pewnych organów wiedeńskich uważany jest niemal za renegata sprawy wiernokonstytucyjnej, chociażby nawet był tak zasłużonym i wyższym nad wszelkie posądzenia jak hr. Coronini. Rezygnacyą swoją z prezydentury i mandatu hr. Coronini dowiódł, że nie goni za efektowną, popularną chwilowo polityką. lecz poważnie pojmuje zadanie polityczne i nigdy nie zapomina o dobru państwu jako pryncypalnej i niezachwianej zasadzie. Z tego powodu można na pewne spodziewać się, że hr. Coronini w nowym okresie swojego zawodu poselskiego nie będzie szukał nowych programów i zasad, lecz pozostanie tem, czem był dotąd.

HORSZTYŃSKI

IV.

W kilka lat już potem, gdy wydawał ***Mazepę*** i *Balladynę*, utwory napisane jeszcze przed *Horsztyńskim*, inaczej się musiał poeta zapatrywać na swego bohatera i w ogóle na tę swoją tragedyę, skoro ją zatrzymał w tece. Czy ta zmiana w sądzie była następstwem znajomości z Krasińskim? Czy samo porównanie późniejsze duńskiego księcia z polskim hetmanowiczem zniechęciło poetę do tego ostatniego? Nie będę się bawił w dociekania tego i poprzestanę na stwierdzeniu, że własna jego krytyka, z tych czy innych względów usuwająca *Horsztyńskiego* od druku, miała zupełną słuszność za sobą. Naturalnie, nie chcę przez to rozumieć, że późniejsze wydanie *Horsztyńskiego* w pismach pośmiertnych było rzeczą niewłaściwą; jakąkolwiekby miał wartość ten utwór, zawsze jest to utwór Słowackiego i służyć nam może jako dokument do wewnętrznej historyi jego ducha.

Inaczej się rzecz ma z wprowadzeniem tragedyi do repertoaru teatralnego. Tu nie chodzi o wartość względną, uboczną, biograficzną, ale o artystyczną i etyczną. Jaką jest ta wartość, szczególnie pod względem etycznym, starałem się wskazać, oceniając charakter głównego bohatera sztuki. Bezwątpienia są w tragedyi ustępy pełne dramatycznej siły, co już zaznaczył prof. Małecki w krótkiej wzmiance o *Horsztyńskim*, są postacie i sceny odznaczające się wielką oryginalnością (Salomea, Horsztyński), ale całość wygląda jak ruina, malownicza wprawdzie, ale tchnąca niezdrowem powietrzem. Scena więc, którąby nie chciała spuszczać z oka etycznych względów, nie powinnaby według mego zdania robić ze zlepionych okruchów tej tragedyi powszedniej strawy dla swoich widzów.

A jednak znajduje *Horsztyński* wielbicieli bardzo licznych i gorących i to nawet pomiędzy pierwszorzędnymi krytykami. Prof. Tarnowski we wspomnianym już artykule mówi z zapałem o tym dramacie: „Gdyby *Horsztyński* był skończony i gdyby był napisany wierszem, byłby najpiękniejszą polską tragedyą ze wszystkich, jakie dotąd są w naszej poezyi." Wobec tego uwielbienia sąd mój może wydać się bardzo śmiałym i niesprawiedliwym. Przewiduję nawet główny zarzut, jaki może mię spotkać, iż na podstawie części wydaję sąd o całości. Któż wie, czy w zaginionych częściach, szczególnie w owej zapowiedzianej w ostatnim akcie rozmowie z Amelią, rozmowie, która miała być spowiedzią z całego życia Szczęsnego, charakter jego nie przedstawiłby się nam w korzystniejszem świetle i nie pogodziłby nas z całą sztuką?

Niestety, to co Szczęsny może powiedzieć Amelii, tajemnice, jakie jej ma odkryć, wszystko to znamy, a przynajmniej wszystkiego tego domyślamy się i już z góry bierzemy w rachubę. Czy po wyznaniu tych tajemnic, i po dowiedzeniu się o śmierci Horsztyńskiego i prawdopodobnem szaleństwie Salomei może się Szczęsny przemienić? Czy może zajść w duszy hetmanowicza jakiś taki zwrot nowy, któryby z gruntu przerobił jego naturę nijaką, jak ją tak trafnie nazwał prof. Małecki? Byłoby to psychicznem nieprawdopodobieństwem.

Do ciągłych, kapryśnych zwrotów uczucia w Szczęsnym jesteśmy przyzwyczajeni, nowy więc zwrot jakiś w końcu sztuki niczby nas wprawdzie nie zadziwił, ale też nie wzbudziłby w nas najmniejszej wiary w przeobrażenie się moralne tego człowieka. Wiemy co mu pozostaje: zginąć, i to zginąć odpowiednio swej teatralnej naturze, w sposób jak najbardziej efektowny. Zgon jego nie poruszy nas: nic z nim nie zginie, czegobyśmy żałować mogli, ani wielki jakiś zamysł, ani wielka energia, ani wielkie serce. Żaden Horacy nie może o nim powiedzieć jak o Hamlecie: „Pękło szlachetne serce", a tylko chyba: „Prysła fantazya bujna i chorobliwa..." Żaden Fortynbras nie powiedziałby o nim: „Gdyby był dożył berła, stałby się wzorem królów". Kto wie, czyby nie był Neronem, gdyby się urodził na tronie rzymskim i trochę więcej krwi południowej miał w żyłach! „Bo ja szukałem czegoś twardego i wielkiego na ziemi — woła w przystępie gorączkowego entuzyazmu do darmozjadów napełniających dom ojca — będę zgrzytał i giął w ręku żelazne sztaby, a raz zasnąwszy okropnym snem upojenia — nie obudzę się, póki ostatni z was nie skona za moją wielkość i dumę". Może to był sztuczny entuzyazm, może to był fortel? A jednak kiedy Nieznajomy powiada mu: kłamałeś sam sobie i tym ludziom", Szczęsny odpowiada na to: „Kto wie?... Może w tych wyrazach była część najprawdziwsza myśli mojej."

Ale dość tego. Pozostaje mi jeszcze parę słów powiedzieć o o uzupełnieniach *Horsztyńskiego*. Dwa są takie uzupełnienia. Pierwsze napisał p. Julian Mien dla sceny krakowskiej, drugie p. Aureli Urbański dla sceny lwowskiej. Pierwsze znam tylko z obszernej recenzyi *Czasu* o przedstawieniu *Horsztyńskiego* w Krakowie (w marcu 1879), drugie z przedstawienia *Horsztyńskiego* we Lwowie.

Z luk, które trzeba było zapełnić, trzy są najważniejsze: przerwa w końcu aktu czwartego w tylko co wspomnianej scenie Szczęsnego ze szlachtą, scena pierwsza aktu piątego i dokończenie tego aktu i całej sztuki. P. Mien zapełnił pierwszą lukę w taki sposób: Szczęsny oznajmia szlachcie, że Kościuszko jest w Krakowie i daje do podpisania akt powstania narodowego, który to akt podpisuje i Ksiński. W pierwszej scenie aktu piątego zjawia się obłąkana Salomea przy trumnie Horsztyńskiego; nadchodzi orszak pogrzebowy, ażeby zabrać ciało, na ten widok Salomea mdleje czy też kona. Zakończenie zaś dał p. Mien dramatowi następujące: Szlachta dowiedziawszy się o śmierci hetmana przybywa na zamek, wie, że tam jest Nieznajomy i że on jest emisaryuszem Jasińskiego, dowódcy powstania na Litwie, i chce go schwytać. Nieznajomy broni się, ginie Ksiński, wpadają powstańcy i pierwszy strzał godzi w Szczęsnego, który pada z okrzykiem: „Ojcze! jesteś pomszczony!"

P. Urbański w pierwszych dwóch lukach poszedł śladem p. Miena. Nie wiem, czy i dyalog wziął od krakowskiego uzupełniacza, ale treść wzięta od niego. Zakończenie tylko zupełnie inne: usunąwszy siostrę i brata z zamku, Szczęsny chce cały zamek wysadzić w powietrze, jeżeli dobrze zrozumiałem, to razem z powstańcami, którzy mają tam niebawem wtargnąć. Od wykonania tej mściwej myśli powstrzymuje go duch Horsztyńskiego. Szczęsny postanawia zginąć sam, Maryna czepia się go i chce z nim razem ginąć. Szczesny uwalnia się od Maryny, wybiega na wieżę, gdzie złożone są prochy, i w chwili gdy powstańcy wpadają z hałasem na scenę, słyszymy za kulisami huk — co prawda, nader umiarkowany i nic nie wstrząsający — ale zawsze huk, który nas uwiadamia, że Szczęsny wyleciał w powietrze.

Sejm krajowy.

XIII posiedzenie dnia 6 października 1881.

Posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 11 min. 25 odczytaniem spisu nowowniesionych petycyj, których nadeszło 22, a tym sposobem liczba ich ogólna doszła do 408.

Do komisyi administracyjnej odesłano petycye: Wydziału pow. Czortków o przeniesienie Izby handlowej z Brodów do Tarnopola i gminy Podhorodce o prawo bezpłatnego poboru surowicy.

Komisyi budżetowej przekazano petycye: Rady szkolnej okręgowej w Krakowie o pomnożenie adjutów pedagogicznych dla szkół krakowskich; Rady szkolnej w Kołaczycach o podwyższenie płac nauczycielom tamtejszym; Towarzystwa „Ruska Besida“ o podwyższenie subwencyi dla teatru ruskiego; Adama Miłaszewskiego, dyrektora teatru lwowskiego, o podwyższenie subwencyi; Platona Kosteckiego, tłumacza ruskiego przy Wydz. kraj. o podwyższenie płacy.

Do komisyi petycyjnej odesłano petycye: Cypryana Ciepanowskiego, inżyniera, o przeprowadzenie prób ogniowych z materyałami jego wynalazku; Aleksandra Myszugi, Amalii Głogowskiej, Celestyna Kulczyckiego, oraz Towarzystwa wzajemnego kretu i wsparcia robotników o zapomogi; wydawnictwa *Ruskoho Prowodyra narodnoho* o subwencyę; Juliana Hładyłowicza gr. k. parocha o remuneracyę za naukę religii.

Do komisyi drogowej odesłano petycye: Wydziałów pow. Sanok i Tłumacz o zniesienie instytucyi mytniczej, oraz mieszkańców pow. Jarosławskiego w kwestyi zaległych zaliczek do funduszu konkurencyjnego drogi bełzecko-jarosławskiej.

Petycyę wydz. pow. Złoczów o popieranie Towarzystw zaliczkowych odesłano do komisyi bankowej; gm. Bartkowce o przyłączenie do pow. Stanisławowskiego do komisyi prawniczej; oddziału Towarzystwa rybackiego w Suchy o uchwalenie ustawy o ochronie ryb, oraz Spółki budowli wodnych w Jaśle o subwencyę na roboty około regulacyi rzeki Wisłoka do komisyi kultury krajowej; zaś petycyę wydz. pow. Brzeżany o ustanowienie stacyi kolejowej w Zarwanicy do komisyi kolejowej.

Do laski marszałkowskiej złożono wniosek p. Sawczyńskiego, żądający ustanowienia osobnych katechetów przy każdem seminaryum nauczycielskiem we Lwowie i Krakowie, oraz przyznania im takich płac, jakie pobierają stali nauczyciele tychże seminaryów, i wniosek p. Grossa, żądający zmiany §. 45 ustawy o zapobieganiu chorobom zaraźliwym zwierząt i tępieniu tychże chorób. Wnioskodawca pragnie, ażeby czyny sprzeczne z tą ustawą nie były uważane i karane jako występki (*Vergehen*) lecz jako przekroczenia (*Uebertretungen*). Oba wnioski dostatecznie poparte traktowane będą według regulaminu.

Na wniosek p. hr. Golejewskiego petycyę gminy Grębów o odłączenie od gminy Wydrza, odesłaną poprzednio do komisyi petycyjnej, przekazano komisyi administracyjnej, w której znajdują się inne petycye podobnej treści.

Porządek dzienny rozpoczyna pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży gruntu należącego do funduszu szkół ludowych w Nowym Sączu. Na wniosek referenta p. Pietruskiego odesłano tę sprawę do komisyi administracyjnej.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisyi budżetowej z zamknięcia rachunków za rok 1879 funduszu krajowego oraz funduszów uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych. Sprawozdawcą tego przedmiotu bywał w latach dawniejszych p. Chrzanowski, obecnie zdaje sprawę p. Goldmann w obszernym dwa arkusze druku obejmującym referacie, który został w całości odczytany, z którego jednak tylko krótką treść podać możemy.

Przedłożone przez Wydział krajowy zamknięcie rachunków za r. 1879 wykazuje, iż rzeczywiste ogólne wydatki tak zwyczajne jak i nadzwyczajne funduszu krajowego w ściślejszem znaczeniu wynosiły w r. 1879 2,901.974 złr. Że zaś na wszystkie rubryki i pozycye wydatków tegoż preliminowano w budżecie na r. 1879 tylko 2,631.701, okazuje się przeto, że wydatki rzeczywiste były większe od preliminowanych o 270.273 złr., gdy jednak w niektórych rubrykach wydatki były mniejsze od preliminowanych o 142.781 złr.. przeto w innych wydatki rzeczywiste były większe od preliminowanych o 413.054 złr. Wydział krajowy uzasadniając te różnice, przytoczył powody, dla których wydatek rzeczywisty był większy lub mniejszy od wyznaczonego w budżecie. Komisya budżetowa, zbadawszy te powody, uznała wszystkie różnice za uzasadnione i usprawiedliwione. W rubryce „Sejm krajowy“ zaoszczędzno 56.991 złr., a to z powodu, że w r. 1879 nie było sesyi sejmowej. W rubryce „Wydział krajowy“ zaoszczędzono 1.956 złr., ponieważ jeden z członków Wydziału krajowego nie przez cały rok pobierał pensyę i rzadko była potrzeba powoływania zastępców. Rubryka „Koszta szczepienia“ wykazuje drobne zaoszczędzenie 155 złr. W rubryce „Drogi krajowe“ zaoszczędzono 29.228 złr., zaś w wydatkach na budowę i rekonstrukcyę dróg 1.320 złr. W wydatkach na szpitale oszczędność wyniosła 27.221 złr., a w wydatkach na budowy wodne 25.921 złr.

Przekroczenie nastąpiło w rubryce „kosztów zarządu“ o 11,896 zł. z powodu zaliczek udzielonych urzędnikom, kosztów podróży i dyet oraz większych potrzeb kancelaryjnych wywołanych większą czynnością Wydziału. „Koszta leczenia“ wzrosły o 117,855 zł. nad budżet, ponieważ liczba dni leczenia ciągle wzrasta „Wydatki sanitarne“ wzrosły także o 27.856 zł. w skutek panujących epidemij i zarazy bydła. „W zasiłkach dla zakładów naukowych i wychowawczych“ przekroczenie budżetu wyniosło 106,875 zł., w wydatkach na „utrzymanie pomników historycznych“ 385 zł., na „kwaterunkowe żandarmeryi“ 4196 zł. i na „szupaśnictwo“ 7973 złr.

Wydatki w budżecie na r. 1879 nie wyszczególnione wyniosły ogółem zł. 148.021, a mianowicie sumę zł. 40.400 wydano na budowę domu administracyjnego w Kulparkowie, zł. 29.553 wypożyczono funduszowi budowy szpitala św. Łazarza w Krakowie, zł. 2757 zapłacono kasie oszczędności jako ratę umorzenia pożyczki, zł. 239 wypożyczono funduszom stypendyjnym na pokrycie chwilowych niedoborów i nakoniec zł. 75.072 zapłacono jako odsetki od chwilowo w ciągu r. 1879 wypożyczonej gotówki. Znaczny ten wydatek uzasadniony jest tą okolicznością, że Wydział krajowy nietylko był zmuszony opłacać procenta od kwot pożyczonych na pokrycie niedoborów z lat 1877 i 1878, ale nadto, nie posiadając dotacyi kasowej, musiał także zaciągać chwilowe pożyczki na pokrycie bieżących wydatków, ponieważ dochody funduszu krajowego a głównie dodatki do podatków dopiero w ostatnim kwartale roku zaczynają obficiej wpływać do kasy krajowej.

W uchwalonym przez Sejm budżecie na r. 1879 preliminowano dochodów ogółem zł. 2,631.987, rzeczywiste zaś dochody wynosiły zł. 2.750.182, były więc większe od preliminowanych o zł. 118.195. Z zestawienia cyfry wydatków z dochodami okazuje się niedobór w kwocie 151.792 zł., a po dodaniu sum spłaconych funduszowi budowy gmachu sejmowego ogólny niedobór wynosi 631,398 złr.

Sprawa tych niedoborów była już przedmiotem rozpraw Sejmu, a uchwałą z dnia 20 lipca 1880 pokrycie całego niedoboru ostatecznie uregulowanem zostało. Komisya zatem przeszedłszy jeszcze zamknięcia rachunków funduszów zakładowych i samoistnych, uposażonych z funduszu krajowego, wnosi udzielenie Wydziałowi krajowemu absolutoryum za rok 1879.

Poseł hr. Krukowiecki wyraża niezadowolenie z powodu wykazanych przekroczeń. Gdyby to zrobiła gmina wiejska, toby jej przysłano komisyę, miastu za coś podobnego odmówionoby prawa poboru kopytkowego (*Wesołość*). Sejm zatem także nie powinien pomijać takich rzeczy milczeniem. zwłaszcza że zdaniem mowcy przekroczenia w kwocie łącznej 148.021 zł. na wydatki nie objęte budżetem nie są dostatecznie usprawiedliwione. Mianowicie kwota 75.072 zł. na procenta od chwilowych pożyczek powinna była być przewidzianą i wstawioną w budżet. Mowca kończy oświadczeniem, że takie niewłaściwości nie powinny się powtarzać.

Sprawozdawca p. Goldmann odpowiada, że przekroczenie to było już w znacznej części przedmiotem uchwał sejmowych i cały niedobór już został przez Sejm pokryty w r. z., nie można zatem cofać zapadłej uchwały i występować z naganą.

Po dalszem przemówieniu hr. Krukowieckiego tytułem sprostowania faktu, absolutoryum wniesione przez komisyę uchwalono.

Sprawozdanie komisyi budżetowej z zamknięcia rachunków funduszów samoistnych budżetem nieobjętych za rok 1879, wniesione przez p. Romanowicza z wnioskiem przyjęcia tego sprawozdania do wiadomości, nie wywołało żadnej dyskusyi.

Następuje sprawozdanie komisyi kultury krajowej z petycyi Towarzystwa rybackiego w Krakowie. Sprawozdawca p. hr. Rey.

Sprawa ta, począwszy od r. 1861, już po raz czwarty wchodzi do Sejmu a w r. z. Rząd wniósł projekt ustawy o niektórych środkach zmierzających do podniesienia rybołowstwa, zaś komisya kultury krajowej wypracowała projekt niewiele różniący się od rządowego, który jednak nie przyszedł na porządek dzienny. Obecnie komisya wnosi rezolucyę polecającą Wydziałowi krajowemu, aby przygotował na najbliższą sesyę projekt ogólnej ustawy o rybołowstwie a zarazem wnosi projekt ustawy, obejmującej niejako tylko policyjne przepisy a różniący się w niektórych szczegółach od zeszłorocznych projektów komisyjnego i rządowego. Projekt ten składa się z 22 artykułów.

Komisarz rządowy: Ustawa, nad którą obecnie dyskusya ma się toczyć, opiera się na przedłożeniu rządowem, wniesionem w przeszłym roku do wysokiej Izby. Pozwolę sobie przedstawić w krótkości powody, które wówczas zniewoliły Rząd do wniesienia podobnej ustawy. Jak zapewne znacznej części panów wiadomo, przy rozprawie toczącej się w Izbie posłów w Radzie państwa nad projektem ustawy o wykonywaniu rybołowstwa i opiece nad niem w wodach wewnątrz kraju — objawiono życzenie, żeby przed uregulowaniem w drodze ustawodawstwa wykonywania rybołowstwa, lub też jednocześnie z niem nastąpiła regulacya praw rybołowstwa. Zyczeniu temu Rząd o tyle zadość uczynił, że cofnął wspomniony projekt do ustawy wskutek Najwyższego postanowienia z dnia 7 maja 1879 i zastrzegł sobie przy tej sposobności wniesienie nowego przedłożenia w tej sprawie w najbliższym peryodzie legislacyjnym w miarę dalszych dochodzeń co do praw i stosunków rybołowstwa. Dalsze te dochodzenia, jako też porozumienie z Wydziałami krajowemi, do których oświadczenia, mianowicie co do wykupna praw rybołowstwa, Rząd musiał przywiązywać wielką wartość, niemniej porozumienie z sądami krajowemi wyższemi poruczono politycznym władzom krajowym reskryptem ministerstwa rolnictwa z dnia 26 lipca 1879. Ze względu, że temu poleceniu dotąd niewiele krajów zadość uczynić mogło, a z drugiej strony było pożądanem w interesie rybołowstwa, ażeby już teraz przynajmniej niektórym niewłaściwościom na podstawie prawnej można było tamę położyć, zdecydował się Rząd wnieść projekt do ustawy, który w zeszłym roku był wysokiej Izbie przedstawiony, ażeby można było zarządzić odpowiednie kroki, jeśliby i Sejm był zdania, żeby czasu, który upłynie jeszcze do wydania formalnej ustawy rybołowczej, użyć do częściowego przynajmnie zaradzenia istniejącemu w tej mierze brakowi Rozumie się samo przez się, że choćby Rząd skutkiem przyjęcia tego projektu ustawy mógł natychmiast przyczynić się do podniesienia rybołowstwa we wskazanych w projekcie kierunkach, to jednak nie spuści z oka przyjścia do skutku ustawy o rybołowstwie, w miarę wyniku wyżej wspomnianych, jeszcze w toku będących dochodzeń, że w razie, gdyby Sejm krajowy był zdania, iż specyalne zarządzenia tymczasem nie są wskazane, Rząd zapatrywaniu temu według możności odpowie, wyczekując również najspieszniejszego przyjścia do skutku rzeczonej ustawy. Gdy obecny projekt ma zresztą na oku unormowanie niektórych tylko punktów wykonania rybołowstwa — a pomijam zresztą inne punkta, które dotykają stosunków prywatno-prawnych, albo odnoszą się do innych praw użytkowania wody, co także już z samego tytułu projektu o niektórych środkach ku podniesieniu rybołowstwa wypływa — to tym sposobem wyrażone jest zapatrywanie Rządu, że przez projektowaną ustawę nie nastąpi zastój w staraniach i dojściu do skutku formalnej ustawy o rybołowstwie. W każdym razie wykonywanie postanowień naszego projektu stanowić będzie niemałej wagi pracę przygotowawczą do przeprowadzenia w swym czasie formalnej ustawy o rybołowstwie. Co do pojedynczych szczegółów tej ustawy, muszę zrobić jedno zastrzeżenie. Ustawa, którą komisya przedstawia, zawiera nieco odmienne postanowienia od przedłożenia rządowego. Ponieważ wczoraj późno została rozdaną, tak że nie można było ściśle zbadać, czy i o ile te zmiany wypłyną na przyjście tej ustawy do skutku na teraz zatem żadnego w tej mierze nie mogę złożyć oświadczenia.

Poseł ks. Sawa wnosi odesłanie całego projektu do komisyi z poleceniem, ażeby oznaczyła miarę i wagę ryb, których poławiać nie wolno, zaś p. Pławicki wnosi poprawkę do art. 9 skracającą termin przejściowy używania zbyt gęstych sieci z roku na półroku.

Poseł Gross przeciwny jest odsyłaniu do komisyi, gdyż byłoby to umorzeniem sprawy.

Po przemówieniu sprawozdawcy przyjęto całą ustawę w drugiem i trzeciem czytaniu.

W końcu przystąpiono do wyboru członka komisyi konkurencyjnej w miejsce ks. Porfirego Mandyczewskiego. Na 87 głosujących 80 głosów otrzymał ks Kornel Mandyczewski.

Koniec posiedzenia o godz. 2 po poł. Następne posiedzenie w sobotę d. 8 października. Na porządku dziennym pierwsze czytanie sprawozdania Wydz. kraj. z zamknięć rachunków funduszu szkolnego, sprawozdania komisyi budżetowej o oszczędnościach w wydatkach na druki, oraz o petycyi urzędników i sług drogowych, proszących o stabilizacyę, wreszcie sprawozdanie komisyi administracyjnej w przedmiocie zamianowania dra Szeparowicza prymaryuszem.

(*Koleje Jarosław-Sokal i Lwów-Sokal.*)

(§) Komisya kolejowa Sejmu wniesie na jednem z najbliższych posiedzeń sprawozdanie z wniosków posłów dr. P. Grossa i T. Romanowicza o przyspieszenie koncesyi na budowę kolejі z Jarosławia do Sokala i ze Lwowa do Sokala. Sprawozdawcą jest p. Apolinary Jaworski. Z powodu łączności przedmiotu, gdyż obydwa wnioski dążą do koncessyonowania budowy kolei od m. Sokala, jednoczesna rozprawa i załatwienie obu wniosków razem wydało się komisyi wskazanem i dlatego przedkłada Sejmowi jedno sprawozdanie.

Wniosek p. Grossa ma na celu uzyskanie jak najrychlejsze koncessyi od c. k. rządu na budowę koleji drugorzędnej z Sokala do Jarosławia. Konsorcyum złożone: z Wł. hr. Dzieduszyckiego, A. hr. Gołuchowskiego, Stanisława Polanowskiego i Adama księcia Sapiehy, już od dawna zamierza przeprowadzić pożądaną budowę kolei drugorzędnej ze Sokala na Krystynopol, Bełz, Uhnow, Rawę, Lubaczów, Oleszyce do Jarosławia, a dopełniwszy wszystkich wstępnych warunków, oczekuje stanowczej koncesyi do budowy tej linii w moc ustawy z dnia 29 maja 1880 roku. Przestrzeń całej linii wynosi 146 kilm. a fundusze potrzebne na budowę w wysokości 7,450,000 zł. w. a. są zapewnione. Przeznaczeniem tej kolei jest stworzyć w oko-

---

Pierwsze dwie luki zapełnione są jednakowo w obu uzupełnieniach, i zapełnione tak, że treść fragmentów dobrze się wiąże z sobą.

Co się tyczy zakończenia, o tyle mi się lepiej podoba pomysł p. Urbańskiego, wysadzenia Szczęsnego w powietrze, że o tych prochach mówi się przez całą sztukę, trzebaż wreszcie, żeby na coś były użyte. Zresztą im melodramatyczniej zginie Szczęsny, tem odpowiedniejszą będzie śmierć jego życiu. Tylko ten duch Horsztyńskiego, czy nie jest zużytym już w sztuce środkiem dramatycznym? Trzy duchy na jednę sztukę, to w każdym razie za wiele. I heroizm w Marynie, która w akcie drugim mówi do Szczęsnego: „Czegoż panicz chce odemnie więcej?“ jest prawdziwym zbytkiem, bez któregoby się zakończenie mogło bardzo łatwo obyć.

Różne też zmiany powprowadzał pan Urbański w tekście Słowackiego, które się nie wydają usprawiedliwionemi. Do takich zmian należy przeniesienie modlitwy dziecka z ostatniego aktu do poprzednich. Do takich zmian należy dalej wprowadzenie do tekstu waryantów, napisanych wprawdzie przez samego Słowackiego, ale przez niego przekreślonych i odrzuconych. Wprowadzając je przytem p. Urbański popadł w niektórych miejscach w sprzeczność z głównym tekstem i nie wyrównał tej sprzeczności. I tak słyszymy raz, że Horsztyński był winien żydom pięć tysięcy dukatów, a hetman od żydów skupił weksle za połowę ceny, a drugi raz, że Horsztyński wprost od hetmana pożyczył pięć tysięcy dukatów. Należało też już, wprowadzając jeden z przekreślonych waryantów Słowackiego, poprawić pewien błąd historyczny w nim zawarty. Słowacki, który widocznie nie musiał być biegłym w historyi, pomięszał angielskiego króla Jana bez ziemi ze ślepym czeskim królem Janem i tego ostatniego aż dwa razy nazywa Janem bez ziemi, raz przez usta Amelii, drugi raz w przekreślonym ustępie ustami Horsztyńskiego. Ale w ustach Amelii, do której Szczęsny żartobliwie powiada: „Jaka ty uczona“, nie razi to tak, jak w ustach starego konfederata.

Co się tyczy przedstawienia Horsztyńskiego na scenie lwowskiej, nie wiele mam do zrobienia takich uwag, któreby się na coś komuś przydały. Rola Szczęsnego dostała się sympatycznemu artyście, p. Woleńskiemu, który sam jednak czuć musiał, że taki mdły, niejasny i kapryśny charakter, jak Szczęsnego, nie odpowiada rodzajowi jego talentu i któryz konieczności tylko zapewne podjął się tej roli. Amelią była pani Nowakowska. Ośmieliłbym się jej tę jedną zrobić uwagę, że Amelia nie powinna domyślać się, ani przeczuwać miłości dla siebie Szczęsnego, a tymczasem słowa jej: „Pocałuj mnie“ były wymówione tak, jakby tam już był jakiś domysł tej miłości, co sprawia więcej niż niemiłe wrażenie, gdy wiemy, że Amelia uważa się za siostrę Szczęsnego. P. Zboiński w roli Horsztyńskiego miał trudne zadanie przed sobą, nietylko pod względem gry, ale i pod względem charakteryzacyi. Charakteryzacya jego wogóle była dobrą, jednakże bez wątpienia byłoby przyjemniej dla widza, gdyby wypalone oczy konfederata były jeszcze mniej rażącemi. Charakteryzacyą bez zarzutu i grą pełną intelligencyi odznaczył się p. Kwieciński w roli karła. Sądzę, że na tych uwagach mogę poprzestać, a to tem bardziej, że dramat Słowackiego znalazł bardzo chłodne przyjęcie i że nie sądzę, aby warto było rozbudzać sztuczny zapał ku niemu w publiczności.

J. Tretiak.

licy żyznej i bogatej, a od ruchu handlowego dla braku stosownej komunikacyi odcięte), arteryę wywozu obfitych płodów, wciągnąć w ten wywóz niemniej bogatą część ziemi Hrubieszowskiej i Wołynia, połączyć tę linię w najprostszym, więc najtańszym kierunku z koleją Karola Ludwika, a tem samem otworzyć płodom krajowym przystęp do znaczniejszych targów, wreszcie przyczynić się do korzystania w danym razie z komunikacyi wodnej na Sanie przez założenie toru do prawego brzegu Sanu, portu, szpichlerzy i innych potrzebnych do tego urządzeń.

Zbytecznem byłoby — mówi sprawozdanie komisyi — rozwodzić się szeroko nad potrzebą i użytecznością tej koleji. Jest to bowiem ta sama linia, dla której Sejm ciągle objawiał swą życzliwość. Już bowiem w r. 1872 uznając jej potrzebę a nie mogąc uchwalić z powodu drogości materyału budowy drogi krajowej, przeznaczył na ten cel subwencyę bezzwrotną po 50.000 zł. a. w. od mili. Jest to ta sama linia, dla której Sejm w roku 1874 wezwał c. k Rząd, by jej budowę umożliwił subwencyą po 150.000 zł. wa. od mili. Kolej ta była wreszcie ciągłym przedmiotem usilnych starań delegacyi polskiej w Wiedniu.

Za fakt wspomnienia godny uważa komisya, że Galicya, ów kraj biedny i przedmiot częstych cierpkich wyrzutów z powodu wrzekomej finansowej bierności. Galicya, która zawsze i wszędzie na własną skazana jest pomoc, pierwsza przystępuje do stworzenia koleji, mającej charakter nie czysto lokalnej, lecz charakter kolei krajowej, bez jakiegokolwiek współudziału państwowego.

Konsorcyum mniema, że nic nie stoi na przeszkodzie wydaniu koncessyi, gdyż pod względem strategicznym żadna nie zachodzi trudność, dopełnione zostały postawione warunki a reskrypt ministeryalny z d. 17 września b. r. mówi, że „przy ukończeniu pertraktacyi względem warunków koncesyi ani pod względem technicznym ani finansowym żadna nie zachodziła przeszkoda.“ Reskrypt ten orzeka jednak przytem, chociaż pod względem technicznym ani finansowym żadnych przeszkód nie ma, ministerstwo zastrzega sobie jeszcze decyzyę co do przedłożenia koncesyi do najwyższej sankcyi.

Odwlekanie finalnego załatwienia sprawy wydania koncesyi, zabiegi czynione w celu wywołania w życie innych linij w tej okolicy, wzgląd na konieczność korzystania z czasu przy wszystkich przedsiębiorstwach, gdzie znaczne kapitały zostały wciągnięte — oto wyliczone w sprawozdaniu komisyi powody wniosku posła Grossa aby Sejm temu dla całego kraju ważnemu dziełu, którego tyloletnim był orędownikiem wobec c k. Rządu, i teraz użyczył swego silnego a skutecznego poparcia. Te powody podziela komisya kolejowa i w tym celu przedkłada rezolucyę do uchwalenia.

Wniosek posła Romanowicza zmierza do zbudowania linii kolejowej Sokal-Lwów o której koncesyowanie ubiegać się ma towarzystwo kolei Czerniowieckiej. Komisya kolejowa z braku pewnych danych nie mogła zbadać szczegółowo warunków tego świeżo powstałego projektu i ograniczyć się musiała w tym względzie jedynie na materyał dostarczony jej przez wnioskodawcę przy motywowaniu wniosku w pierwszem czytaniu.

Wzgląd na podniesienie dobrobytu na rozwój ruchu handlowego w mieście Lwowie, obawa odwrócenia tego ruchu przez powstające linie kolejowe, dążność do skoncentrowania handlu w stolicy kraju, uzupełnienie sieci kolejowej w kierunku północnym, ułatwienie zaopatrzenia miasta w artykuły żywności, bezpośrednie połączenie Lwowa z kolejami w Królestwie Polskiem i z miastem Warszawą — oto powody, które p. Romanowicz przytoczył na poparcie swego wniosku. Powody te i życzenia komisya kolejowa zupełnie podziela, sądzi jednakże, że ich zupełne i skuteczne urzeczywistuienie przyjęciem wniosku nie da się osiągnąć.

Dobrobyt stolicy i dobrobyt kraju są ze sobą ściśle połączone, nawzajem się wspierają i dopełniają. Przemysł, zwiększona produkcya w ogóle, zwiększone zasoby materyalne przez ułatwioną komunikacyą w pewnej części kraju, oddziaływają naturalnie i na stolicę. Przemysłowiec, kupiec, właściciel domu, rzemieślnik miasta Lwowa znajdzie w takim razie zawsze odbyt i należną nagrodę dla swej pracy i zabiegów, znajdzie ją łatwiej i skuteczniej, aniżeli w razie, gdyby ruch handlowy z uszczerbkiem kraju wciskano na nienaturalne i wymuszone tory. Uzupełnienie sieci kolejowej w kierunku północnym, połączenie z kolejami Król. Polskiego i z miastem Warszawą znalazłoby w linii Sokal-Lwów albo niedokładne albo wcale żadne załatwienie. Linia Lwów-Żółkiew-Rawa-Bełz jest właściwiem i jedynym środkiem do tego celu. Jestto linia uzupełniająca znakomicie sieć kolejową ku północy, zarówno w interesie kraju jak w interesie towarzystwa kolei Czerniowieckiej, której przeznaczenie i naturalny prąd każą prowadzić płody Bukowiny, Multan i południowej Galicyi ku portom bałtyckim. Linia ta już od r. 1874 przeszedłszy przez Izby Rady państwa otrzymała sankcyę w ustawie dotychczas prawomocnej.

Komisya kolejowa nie jest ani w możności ani uprawnioną wskazać, z jakiemi modyfikacyami odpowiadającemi obecnemu systemowi kolejowemu linia ta do skutku przyjść by powinna, wskazuje tylko w załatwieniu wniosku posła Romanowicza na najwłaściwszy sposób osiągnięcia celu w tym wniosku wskazanym. W końcu jest komisya kolejowa tego zdania, że ważność dla kraju linii Sokal Jarosław jest tego rodzaju, iż łączenie tej sprawy z jakąkolwiek koleją w północnowschodniej części kraju, lub koncesyonowanie podobnej kolei kosztem linii Sokal-Jarosław uważa za szkodę kraju i zapoznanie jego interesów. Z tego też powodu stawia komisya następujące wnioski.

I. Sejm wzywa wysoki Rząd, aby raczył jak najspiesznej przystąpić do udzielenia koncesyi na budowę drugorzędnej kolei żelaznej z Jarosławia na Rawę, Uhnów, Bełz i Krystynopol do Sokala rokującemu w tym względzie konsorcyum obywateli kraju naszego.

II. Sejm wyraża przekonanie, że przyjście do skutku kolei Lwów-Tomaszów (Netreba) w myśl ustawy z 24 maja 1874 byłoby dla kraju wielce pożądanem.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Rada stanu w Bułgaryi).

Z powodu ogłoszenia ustawy o ustanowieniu w Bułgaryi rady stanu, książę Aleksander wydał manifest, w którym oznajmia, iż zadaniem tej rady jest roztrząsać wraz z księciem świszystkie sprawy państwa celem doprowadzenia do regularnej jego organizacyi. Manifest nadmienia dalej, że statut organizacyjny rady stanu powołuje na nowo do życia zasady sankcyonowane i aprobowane przez zmarłego cara-oswobodziciela, i wyraża nadzieję, że naród bułgarski wyda z łona swego doradców, którzy nietylko będą umieli spełniać godnie poruczone im obowiązki, lecz przyczynią się do ściśnienia jeszcze bardziej węzłów, łączących księcia z narodem bułgarskim.

Ustawa powołująca do życia radę stanu obejmuje 18 artykułów, których treść jest następująca: Rada stanu składa się z ministrów, z osób mianowanych przez księcia i z członków wybranych przez naród. Będzie w niej nadto zasiadał biskup wybrany przez wszystkich biskupów księstwa. Ministrowie mogą na zwykłych posiedzeniach brać udział z głosem doradczym. Głos decydujący posiadają jedynie w sprawach wchodzących w zakres ich działania. Na posiedzeniach zajmujących się rozbiorem jakichkolwiek nadużyć administracyjnych, ministrowie nie mogą być obecni. Biskup może brać udział w zwyczajnych naradach z głosem doradczym. Głos decydujący służy mu jedynie w sprawach odnoszących się do panującej w kraju religii; w takich razach obecność biskupa jest niezbędną. Książę zamianuje 4 członków, naród zaś wybierze 8. W razie potrzeby liczba członków rady stanu może być powiększoną. Sposób wyboru członków, którzy mają wyjść z łona narodu, określi osobny regulamin. Członkiem rady stanu może być tylko ten, kto posiada obywatelstwo bułgarskie, liczy najmniej lat trzydzieści, piastuje urząd bądź państwowy, bądź gminny i ukończył wyższe szkoły. Z 20 kandydatów przedstawionych w drodze wyborów książę mianuje 8, zaś z pomiędzy pozostałych powołuje zastępców, w razie, gdyby który z członków wybieralnych podał się do demisyi, lub otrzymał inne przeznaczenie. Co trzy lata ustępuje z rady połowa członków wybieralnych a o wystąpieniu rozstrzyga los. Mandat członków mianowanych przez księcia trwa trzy lata, po upływie jednak tego czasu wolno księciu powołać do rady tychże samych członków. Z grona zamianowanych przez księcia i wybranych przez naród radców mianuje książę prezydenta rady i wiceprezydentów. Prezydent pobiera rocznie 12 tysięcy franków pensyi, wiceprezydenci po 11 tysięcy, członkowie zaś po 10 tysięcy franków. Członkowie rady stanu nie mogą być równocześnie członkami zgromadzenia narodowego. Wolno im żądać demisyi tylko w razie, gdyby byli zagrożeni dłuższą i uporczywą chorobą. Rada stanu posiada osobną kancelaryę. W razie, gdyby rada stanu miała obradować nad sprawami konfesyjnemi jakiegoś wyznania nieposiadającego w niej uprawnionego przedstawiciela, wtedy naczelnicy tego wyznania mają być zaproszeni do udziału w dyskusyi z głosem doradczym. Przy naradach nad kwestyami wymagającemi szczególnych teoretycznych lub praktycznych wiadomości, wolno radzie stanu rasięgać zdania osób kompetentnych bez względu, czy osobami temi są cudzoziemcy, czy obywatele bułgarscy. W nadzwyczajnych wypadkach osoby te mogą być przypuszczone do udziału w obradach z głosem doradczym.

(Sprawa starowierców w Rossyi).

Kwestya starowierców weszła znów na porządek dzienny, pisze *Journal de St-Petersbourg*. Uwolnienie trzech wyższych duchownych sekciarskich, którzy od r. 1856 byli osadzeni w Spasso-Jefimiewsku, rodzaju ufortyfikowanego klasztoru pod Suzdalem, przyjęte zostało z radością przez główny organa prasy rossyjskiej. Następnie nowe rozporządzenia prawodawcze o starowiercach ogłoszone w tych dniach w *Cerkownym Wiestniku*, organie urzędowym synodu, świadczy o korzystnej zmianie kierunku polityki religijnej.

Wiadomo, że starowiercy, po wydaniu regulaminu z r. 1800, zwanego regulaminem metropolity Platona, podzielili się na dwa obozy. Jedni odrzucają zarówno obrządki jak dogmaty kościoła panującego, drudzy trzymając się obrzędów dawnego kościoła z czasów, które poprzedziły reformę patryarchy Nikona, uznają dogmaty prawosławne.

Z początku spodziewano się, że znaczna większość starowierców połączy się ze zwolennikami regulaminu z r. 1800, było to jednakże złudzeniem, gdyż liczba zgadzających się na regulamin w ciągu lat 80 doszła zaledwie do miliona, inne zaś sekty liczą przeszło 14 milionów wyznawców, a w tej liczbie przewagę mają rzeczywiści starowiercy.

Najsmutniejszą stronę tej sytuacyi stanowiły rozmaite rozporządzenia kodeksu karnego rossyjskiego (art. 187 i 188) zabraniające prawosławnym przechodzenia na jakiekolwiek inne wyznanie. Ztąd powstała znaczna liczba potajemnych sekciarzy, którzy dla formy uczęszczają do cerkwi prawosławnych. Takich ułudnych wyznawców prawosławia ma być obecnie około 10 milionów. Według przepisów obowiązujących ludziom tym nie wolno nawet poddać się pod przepisy regulaminu z r. 1800.

Otóż ten ostatni zakaz został obecnie zmodyfikowanym przez synod. Obecnie starowiercy, uznający regulamin z r. 1800, zostali zupełnie równouprawnieni z wyznawcami kościoła prawosławnego. Każdy prawosławny, który od lat pięciu przyjął i praktykuje stary obrządek, ma prawo zapisać się jako wyznawca tego obrządku. Klątwa rzucona na dysydentów w r. 1667 przez sobór odbyty w Moskwie została przez synod zniesiona, a nadto duchowni starowiercy mają prawo w razie nagłej potrzeby udzielać sakramentów wyznawcom religii panującej.

(Sytuacya w Azyi środkowej).

Dziennik *Daily News* umieścił niedawno depeszę, donoszącą o koncentracyi wojsk rossyjskich w Askhabadzie i o ufortyfikowaniu rozmaitych punktów terytoryum świeżo zdobytego przez generała Skobelewa. *Journ de St. Pet.* odpowiedział na to, że koncentracya wojsk spowodowana została jedynie potrzebą bronienia granic i ma zupełnie pokojowe znaczenie. Mimo tego zapewnienia *Saturday Review* zapatruje się bardzo pesymistycznie na stan rzeczy w Azyi środkowej.

„Niebezpieczeństwo sytuacyi w Afganistanie — czytamy w tym tygodniku — leży w tem, że klęska Ejuba-chana zmusi go do rzucenia się w objęcia Rossyi. Nie ma obawy, żeby Ejub zaraz zaproponował Rossyi zajęcie Heratu, lub żeby Rossya przyjęła tę propozycyę, gdyby jej była zrobioną. Pomimo całej swej potęgi Rossya nie jest jeszcze dostatecznie przygotowaną, a uczucia wzajemnego szacunku, jakiemi są ożywieni dla siebie lord Granville i tajny radca Giers, mogłyby doznać wielkiego uszczerbku w skutek takiego postępowania. Prawdopodobniejszem jest, że Ejub-chan zostanie gościem Rossyi i będzie traktowanym z wspaniałomyślnością i sympatyą, na jaką zasługuje nieszczęście, a za to będzie pożyteczniem narzędziem w pewnych wypadkach.

„Tymczasem — mówi dalej ten dziennik — kolej żelazna Zakaspijska buduje się z podwójną gorliwością. Część jej najtrudniejsza została już ukończoną. Wybudowano linię do Akkalu i nie trudno będzie wysunąć posterunki rossyjskie po za Askhabad. Nie potrzeba na to będzie długiego czasu. Prawda, że według korespondenta *Daily News* Anglia może liczyć w Azyi środkowej na to, że Rossya napotka tam silny opór ze strony Merwu, ale Merw w skutek okupacyi Akkalu zwłaszcza zaś Atreku stracił prawie zupełnie znaczenie, a bandy Kurdów, stanowiące rodzaj pogranicza wojskowego perskiego, są przychylne Rossyi i odpowiedzą z zapałem na wezwanie cara.

„Każdy Anglik znający Indye — kończy *Saturday Review* — wie o tem, że nie można bez niebezpieczeństwa pozwolić Rossyi zbliżać się do Heratu. Faktem jest jednak, że Rossya zbliża się tam bardzo szybko, i że wypadki zaszłe od strony afganistańskiej są dla niej nader pomyślne.“

KRONIKA

† **Ks. Józef Martusiewicz**, prałat, scholastyk kapituły katedralnej tarnowskiej, profesor ś. teologii, egzaminator prosynodalny, członek akademii rzymskiej Kwirytów, poseł do Rady Państwa w Wiedniu, prezes Kasy Oszczędności tarnowskiej, członek Wydziału Rady powiatowej, obywatel honorowy i Radny miasta Tarnowa, po ciężkiej i długiej chorobie przeżywszy lat 53 a kapłaństwa 31, zmarł dnia 6go października. Wprowadzenie zwłok do kościoła katedralnego w Tarnowie odbędzie się jutro o godzinie 8 rano, a po odprawionem nabożeństwie żałobnem na cmentarz.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani J. M. z kieszeni palta pugilares czarny z banknotem na 50 złr. trzema banknotami dziesięcioreńskowemi, 20 jeduoreńskowemi i z trzema płatnemi już kuponami jednolitego długu państwowego. Pani E. L. skradziono z pomieszkania złoty łańcuszek męzki wartości 130 złr. cztery sznurki korali wartości 214 zł. i sznurek korali ze złotymłańcuszkiem. Straż policyjna przytrzymała niejakiego A. L. z powodu podejrzanego sprzedawania klaczy pięcioletniej ciemnokosztanowatej, dobrze utrzymanej, rasy poprawnej, $15^1/_2$ miary.

** **Poświęcenie nowego kościoła** parafialnego w Głogowie, w powiecie rzeszowskim, odbyło się w sposób nader uroczysty, w obecności c. k. starosty, a przy udziale licznego zastępu miejscowej i okolicznej inteligencyi, oraz nieprzeliczonej rzeszy ludu wiejskiego. Akt u poświęcenia nowej świątyni, która stanęła kosztem 26.000 zł. zebranych przeważnie z dobrowolnych składek i podziwienia godną zapobiegliwością miejscowego proboszcza, kanonika i dziekana ks. Józefa Rządcy — dopełnił ks. prałat Olcyngier przy asystencyi licznie zgromadzonego duchowieństwa przemyskiej i tarnowskiej dyecezyi. Sumę celebrował ks prałat Steczkowski, a ks. kanonik Sroczyński wygłosił piękne, do okoliczności zastosowane i do serc słuchaczów trafiające kazanie. Przez cały czas obchodu miejscowa straż pożarna utrzymywała wszędzie wzorowy porządek. Podczas obiadu u ks. proboszcza głogowskiego wniesiono przy odgłosie salw moździerzowych i z zapałem przyjęto toasty na cześć Ojca św. i Najj. Pana, przyczem muzyka straży pożarnej odegrała hymn ludowy.

** **Krwawy dramat** odegrał się niedawno w Aksmanicach, w powiecie przemyskim. Leśniczy dworski Tomasz Faszczyński, z niewiadomej dotąd przyczyny, zastrzelił leśnego Iwana Barczyńskiego, poczem drugim wystrzałem odebrał sobie życie w lesie. Zarządzone dochodzenie sądowe zapewne rzuci więcej światła na to krwawe zajście

= **W Knihininie**, w powiecie stanisławowskim, wybuchła dnia 30 września b. r. w groźny sposób zaraza wąglikowa, w stadzie nierogaciźny, liczącem 150 sztuk, postawionem na wypas w tamtejszej stajni opasowej. Tego dnia zachorowało 9 sztuk, które zakłuto; lecz zaraza przybrała tak gwałtowny charakter, że w przeciągu jednej doby zachorowało 61 sztuk, z których padło 17 sztuk nierogacizny. Dla przytłumienia tej zarazy tamtejsze starostwo zarządziło zaraz środki ochronne ustawą wskazane.

— **Franciszek Liszt**, którego zdrowie już się polepszyło, obchodzić będzie d. 21 bm. siedmdziesiąte urodziny.

— **Smutną wiadomość**, która na szczęście nie sprawdziła się, otrzymała redakcya jednego z pism warszawskich od Henryka Siemiradzkiego. Jak wiadomo parowiec *Europa*, napełniony przedmiotami, które z wystawy powszechnej w Melbourne odsyłano do Włoch, doznał na morzu ciężkiej przygody, a nawet w pierwszej chwili zdawało się, że musi zatonąć. Otóż w takim razie ocean byłby pochłonął mnóstwo dzieł sztuki włoskiej, a między innemi także obraz Siemiradzkiego „Jaskinia korsarzy“, nagrodzony na wystawie w Melbourne złotym medalem, a z okazyi przewozu do Europy nawet nie asekurowany. Siemiradzki, jak widać z listu, już był przebolał mniemaną swoją stratę, gdy oto ostatnie depesze londyńskie rozproszyły wszelkie w tym względzie obawy, donosząc, że parowiec *Europa*, należycie naprawiony, odbywa już dalszą podróż do Europy.

(*s*) **Dziennikarstwo rossyjskie.** Dziennik *Ruś* Aksakowa umieszcza bardzo ciekawy artykuł Dymitra Gurina o początkach dziennikarstwa w Rossyi, które tam były zupełnie odmienne niż w innych krajach. Na zachodzie wszędzie rządy używały prasy, ażeby wpływać na opinię. W Rossyi przeciwnie pierwszy dziennik, który powstał, przeznaczony był do użytku osobistego cara Aleksego Michałowicza i osób, które go bezpośrednio otaczały. Pismo to stanowiło rodzaj tajemnicy stanu. Wychodziło ono od r. 1621 do 1701 pod tytułem *Wiadomości bieżące* i w archiwach ministerstwa spraw zagranicznych znajduje się jego zbiór kompletny. Zapełniały je wiadomości polityczne z państw zagranicznych, a redakcya powierzoną była urzędnikom *Prykazu ambasadorów* czyli obce-

snego ministerstwa spraw zagranicznych. Przez 80 lat ta gazeta dworska była nieznaną publiczności, dopiero Piotr Wielki ukazem z dnia 17 grudnia 1702 r. przemienił ją w publiczny organ urzędowy pod nazwą *Nowej Gazety*, która zaczęła wychodzić 2 stycznia 1703 r. i obejmowała wiadomości o wypadkach wojskowych i innych z kraju i zagranicy Z pierwszego numeru czytelnicy dowiedzieli się o liczbie armat nowoodlanych w Moskwie, o powiększeniu liczby szkół, o ukończeniu kursu dyalektyki przez 45 uczniów filozofii, o tem że w szkole matematycznej kształci się 300 młodych ludzi, że w Moskwie w ciągu miesiąca urodziło się 386 dzieci, że „chytrych“ jezuitów umęczono w Chinach, że pułkownik kozaków Samons zdobył Niemirów i t. d. W pół roku później drukowała już ta gazeta wiadomości z „nowej fortecy Petersburga“. Artykuły gazet zagranicznych były tłómaczone *in extenso* bez zmian i komentarzy. Car sam je wybierał, a w drukarni synodu w Moskwie znajduje się korekta pierwszego numeru robiona własnoręcznie przez Piotra Wielkiego. Drukowano 1000 egzemplarzy. Dwa jej komplety znajdują się w bibliotece cesarskiej w Petersburgu W r 1727 gazeta urzędowa została przeniesioną z Moskwy do Petersburga i oddana pod zarząd Akademii nauk. Pierwszy numer wyszedł w d. 2 stycznia 1728 w formacie ćwiartkowym. Wychodziła dwa razy na tydzień i połowę ceny prenumeracyjnej należało płacić z góry. Moskwa przez 30 lat następnych nie miała dziennika i dopiero ukazem z d. 5 marca 1756 udzieloną została koncesya na *Moskowskija Wiedomosti*, które ukazały się po raz pierwszy d. 26 kwietnia 1756 roku i wychodzą do dzisiaj, liczą już zatem 125 lat istnienia. Format ich w początku był także ćwiartkowy, wychodziły dwa razy na tydzień i kosztowały cztery ruble rocznie.

— **Wypadek kolejowy.** Z Toronta w Kanadzie, donosi depesza telegraficzna d. 29 września: W pobliżu Aylmer zdarzyło się wielkie nieszczęście na kolei. Pięć wagonów pociągu osobego zostało zdruzgotanych na kawałki, przyczem sześciu podróżnych utraciło życie na miejscu, a 20 odniosło skaleczenia. Nadto nie odszukano kilku osób, które być może pogrzebane są pod gruzami wagonów. Z czyjej winy zdarzyła się ta katastrofa, nie dodaje telegram.

— **Oryginalnego zajścia** widownią był niedawno sklep pewnego pasztetnika przy ulicy *du Temple* w Bruksselli Opowiada o niem *Indep. belge*: W godzinie południowej wszedł do sklepu jakiś przyzwoicie ubrany mężczyzna z odznaką legii honorowej, kupił za 15 franków cukierków i ciasteczek. i stanąwszy z tym zapasem na załomie ulicy *Bretagne* rozdzielał go między dzieci wracające ze szkoły przy ulicy *Volta*. Radość dzieci była nieopisaną, te jednak, którym się nic nie dostało, poczęły płakać. Wtedy rzekł do nich szczodrobliwy jegomość: „Idźcie do cukiernika, zabierzcie wszystko, jedzcie, rozbijajcie, róbcie co wam się podoba, ja za to zapłacę.“ Wesoła banda nie potrzebowała większej zachęty, wpadła do sklepu p. Delaruelles, rzuciła się na cukierki i ciasteczka i w pośpiechu potłukła mnóstwo naczyń szklannych. Cukiernik oburzony zagroził policyą, na co mu rzekł nieznajomy: „Po co tu policyi do takiej drobnostki?“ Wkrótce nadszedł komisarz policyi z asystencyą agentów. I jakiż im się przedstawił widok? Sklep był przepełniony, dzieci jadły, piły, śpiewały, śmiały się i na rozmaite sposoby objawiały swą wesołość. Wtedy udekorowany mężczyzna zażądał z zimną krwią rachunku Ośmset franków oświaczył cukiernik. „Oto są“, rzekł nieznajomy, dobywając banknota 1000-frankowego, z którego gdy mu wydano resztę, uścisnął niektóre z dzieci, wyszedł spokojnie ze sklepu i kazał się fiakrowi zawieść na dworzec strasburski, a cukiernik, dzieci i policya nie posiadali się z zdumienia.

— **O katastrofie morskiej,** której ofiarą padł niedawno parowiec pasażerski *Tenton*, znajdujemy w dziennikach angielskich liczne sprawozdania naocznych świadków. Niejaki John Cooper, który w tem nieszczęściu utracił żonę i całą rodzinę, opowiada: „Okręt nasz osiadł na mieliznie o godzinie w pół do 8 wieczorem, a od tej chwili do trzech kwadransów na jedynastą czyniliśmy wszystko, co było w ludzkiej mocy, aby go ocalić. Na pokładzie panował największy porządek. Zaopatrzono wszystkie łodzie w zapasy żywności i przygotowano do spuszczenia na morze w stanowczej chwili; kapitan jednak nie spieszył się z tem w nadziei, że powiedzie się mu jeszcze ruszyć z miejsca okręt, jakby przykuty do mielizny, i dopłynąć nim do najbliższej przystani. Na kwadrans mniej więcej przed zatonięciem statku uwolniłem się od roboty przy pompach i poszedłem do mojej rodziny. Suknie moje na wskróś były mokre. Żona i dzieci otoczyły mnie kołem, a córka Alicya zaintonowała hymn religijny, poczem zaczęliśmy jej wtórować wszyscy, pocieszając się wzajemnie. Naraz okręt zadrżał, przewrócił się i poszedł z nami wszystkiemi pod wodę. Żonę i dzieci trzymałem na fali w objęciach, tak właśnie, jak w chwili uścisku ostatniego na pokładzie — lecz niestety, nie trwało to długo. Rozłączyły nas fale i już moich najdroższych nie widziałem później. Ogarnęła mnie rozpacz taka, że nie chciałem się ocalić i łykać zacząłem wodę morską, ażeby prędzej wszystko się skończyło. Przypominam sobie jednak, że złożyłem ręce, jak do modlitwy i zawołałem: „Ojcze, dziej się wola Twoja!“ Jakiś szczątek tułowia okrętowego wpadł mi w ręce; chwyciłem się go i chwilę przy jego pomocy utrzymywałem się na powierzchni. Wzięto mnie później na łódź i po dwunastogodzinnej żegludze dostałem się szczęśliwie na ląd.“ Niejaka miss Roos, jedyna z żeńskich pasażerów, która ocalała opowiada, że przez kilka godzin, kapitan i oficerowie statku zapewniali wszystkich, że niebezpieczeństwa niema, i że w ostateczności wszyscy podróżni znajdą w łodziach bezpieczne schronienie. Dopiero około godziny 10 przybył na pokład maszynista z oznajmnieniem, że okręt może zatonąć, dlatego trzeba wsiadać do łodzi. Podróżni nawet teraz jeszcze nie okazywali zbytniej trwogi, tem bardziej, że łodzie były zupełnie przygotowane do odpłynięcia, a ląd znajdował się niedaleko. Pod kierownictwem lekarza okrętowego odbyło się następnie w zupełnym porządku przesiedlenie się podróżnych z pokładu do łodzi, przyczem kobiety i dzieci miały pierwszeństwo. Zaledwie jednak pani Ross stanęła w napełnionej już podróżnymi łodzi i na prośbę jakiegoś robotnika wzięła z rąk jego niemowlę, łódź się przewróciła i wszyscy wypadli do wody. Kobiety i dzieci z wyjątkiem pani Roos w pierwszej [illegible] chwili wszystkie poszły na dno i potonęły. [illegible] po tem zatonął także okręt z [illegible], a niewielu tylko w drugiej łodzi zdołało się dostać na ląd.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 6 października.*)

(*L*) Przewodniczący dr. Gnoiński oznajmia, że popis ogniowej straży ochotniczej odbędzie się d. 10 b. m o godzinie 4 po południu w gmachu ratuszowym, poczem sekretarz p. Wilkowski odczytuje następujące wnioski podpisane przez kilkunastu pp. radnych: 1. Sprzedaż cieląt poniżej 6 tygodni wieku i niżej 100 funtów ważących, oraz sprzedaż mięsa z takich cieląt pochodzącego. w obrębie gminnym Lwowa nie dozwala się. 2. Aż do dalszego zarządzenia ogranicza się zabijania hablów czyli bukatów (jednorocznych) tylko na takie sztuki, które przez kompetentną władzę miejscową i weterynarza uznane zostaną za niezdolne do dalszego chowania. 3. Poleca się magistratowi wystosować petycyę do Wys. Namtestnictwa, aby odpowiedni zakaz co do cieląt i ograniczenia co do hablów w myśl okólnika Namiestnictwa z dnia 20 czerwca r. b. do l. 33183 w całym kraju jak najspieszniej został przeprowadzony. również aby granica rossyjska dla Wiednia wyjątkowo nie była otwartą i ażeby nie zakładano rzeźni na granicy rossyjskiej. 4. Poleca się magistratowi, aby żądania przedstawicieli korporacyi rzeźników lwowskich objawione d. 1 lipca r. b. w komisyi aprowizacyjnej z właściwemi wnioskami jak najspieszniej Radzie miejskiej przedłożył.

P. Lewandowski domagał się, ażeby powyższe wnioski traktowała Rada jako bardzo nagłe. Z dniem 1 stycznia r. p. zostanie zamkniętą granica rossyjska dla przywozu bydła; w kraju nie mamy jeszcze tyle bydła, ażebyśmy spokojnie spoglądać mogli na przyszłość co do aprowizacyi miasta. Już dzisiaj wróżą, że z dniem 1 stycznia kosztować będzie we Lwowie funt mięsa 1 zł., sprawa jest więc bardzo nagłą i należy ją natychmiast załatwić. Po dłuższej dyskusyi nad tym wnioskiem zapadła uchwała, iż powyższe cztery wnioski traktowane będą regulaminowe i na najbliższem posiedzeniu Rady mają być przedmiotem rozpraw.

Zgodnie z wnioskiem właściwej sekcyi uchwaliła Rada nająć stosowne lokalności na przytulisko dla ubogich na czas zimowy, przyczem na wniosek p. Supińskiego uchwalono sprawić poduszki słomą wypchane dla tych, którzy w przytuliskach szukają noclegu. W końcu uchwalono zgodnie z wnioskami sekcyi uregulować starannie pauszalia dla urzędników i funkcyonaryuszów magistratu, co pociągnie za sobą wydatek w kwocie 2.940 zł. przewidziany w budżetach. Przy tej sposobności toczyła się bardzo ożywiona dyskuzya, czy biura magistratu mają być otwarte rano i po południu, czy tylko od 9—3. Pp. Jaegerman, Lewandowski i Richtman wyrazili życzenie, ażeby urzędowanie w magistracie odbywało się tylko od godz. 9—3, p Dąbrowski zaś a następnie dr. Gnoiński oświadczył kategorycznie, że do tego życzenia zastosować się nie może. Oznaczenie godzin biurowych w magistracie należy do prezydyum; na próbę zarządziło prezydyum urzędowanie od godz. 9—3 i pokazało się, że ten podział godzin jest niestosowny i niepraktyczny; dlatego musiano powrócić do dawnego podziału a mianowicie od godziny 8—1 i od 3—5.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(*m*) **Premiowanie wystawców**, którzy wzięli udział w wystawie ogrodniczo-sadowniczej, urządzonej we Lwowie, odbyło się onegdaj w obecności komisarza rządowego, sekretarza p. Michla. Nagrody zostały w następujący sposób rozdzielone:

Za jarzyny i płody ogrodowe otrzymali dyplom honorowy: JE. hr. Alfred Potocki, Jan Klimowicz ze Lwowa, Stanisław Takliński, nauczyciel z Skołoszowa. Medal srebrny: Fr. Kaiser, Antoni Klimowicz, Teofil Łucki ze Lwowa, Kaczyński z Tarnopola, Zygmunt br. Romaszkan. Medal bronzowy: Ludwik Janowski z Hołoska, Tomasz Jaworski z Rozdołu, ks. Pasynowicz z Mikołajowa T. Łabowski, dyrektor z Mikołajowa, Marjański z Mikołajowa, Batycki, nauczyciel z Turki, Brysiewiczowa z Turki, Zarząd zakładu obłąkanych w Kulparkowie. E. Kolman, nauczyciel z Rzęsny ruskiej, W. Borzemski z Toustoługa, B. Augustynowicz z Kniażego. Listy pochwalne: Zarząd szpitalu w Podhajcach, W. Wojtowicz, J. Trafika. Nagrodę w kwocie 10 zł. otrzymało Towarzystwo im. Kaczkowskiego w Stanisławowie.

Za owoce i wyroby owocowe otrzymali dyplom honorowy: JE. A. hr. Potocki i węg. Towarzystwo ogrodnicze z Debreczyna. Medal srebrny: JE. arcybiskup ks. Wierzchlejski, ks. Andrzejowski ze Skały, Janko z Hoszan, konwent OO. Franciszkanów we Lwowie, Zakład głuchoniemych we Lwowie, Antoni Dąbczanski we Lwowie, Ebermann z Kamionek, Antoni Klimowicz ze Lwowa, Jan Frączkiewicz, nauczyciel z Rzuchowa, H. Straszewski z Boguchwały. Medal bronzowy: Brysiewicz z Turki, B. Augustynowicz i W. Mikułowicz z Brodów. Listy pochwalne: M. Michnowski z Brodów, ks. Smerykowski z Peczeniżyna, Łazowski ze Lwowa. Nagrody pieniężne: St. Takliński z Skołoszowa, K. Lityński z Pistynia, Fr. Zalasiński nauczyciel z Śmiechowa.

Za kwiaty egzotyczne, cieplarniane i suszone otrzymali medal srebrny: Ant. Klimowicz ze Lwowa, JE. ks. arcybiskup Wierzchlejski, Fr. Kaiser z Zamarstynowa. Medal bronzowy: B Widymski ze Lwowa. List pochwalny: A. Bojarski ze Lwowa. Nagrodę pieniężną: J. Klimowicz ze Lwowa, T. Kaczyński z Tarnopola. Zaszczytne uznanie przyznano J. Klimowiczowej we Lwowie i Kaczyńskiemu w Tarnopolu.

Za szczepy otrzymał dyplom honorowy JE. A. hr. Potocki. Medal srebrny: Seminaryum duchowne gr kat. we Lwowie. List pochwalny: p. Kaiser ze Lwowa. Nagrodę pieniężną: Ant. Klimowicz.

Za nasiona warzywne i kwiatów otrzymał dyplom honorowy JE. A. hr. Potocki Medal bronzowy: E. Kelman, nauczyciel z Rzęsny. List pochwalny: M. Michnowski z Żukowa nauczyciel; Szpital w Podhajcach; T Łucki, Fr. Kaiser. Nagrody pieniężne: St. Takliński z Skołoszowa; A. Klimowicz; J. Klimowicz; Zalasiński, nauczyciel.

Za pszczelnictwo i wyroby z miodu otrzymał medal srebrny: L. Czyński z Jarosławia. Medale bronzowe: J. Biczaj ze Lwowa: E. Motylewski, nauczyciel z Uherzec: J. Trzeski ze Lwowa; D Wiśniowski; J Lis z Borowy; P. Świątkiewicz z Beska. Listy pochwalne: Zalasiński; ks. Andrzejowski; Straszewski; A. Kotulski nauczyciel z Brzozowa. Nagrody pieniężne: Uczniowie szkoły ogrodniczej we Lwowie, J. Lis.

Dyplomy honorowe za zaszczytne zasługi i pracę postępową tudzież za współpracownictwo w działach ogrodnictwa, sadownictwa i pszczelnictwa otrzymali pp. L. Pierożyński i M. Woliński ze Lwowa.

Za prace postępowe i współpracownictwo otrzymali medale srebrne: Wilhelm Gold ogrodnik z Łańcuta, K. Piątkowski ze Lwowa. Medal bronzowy otrzymał A. Chwajka z Łańcuta. Nagrody pieniężne otrzymali: F. Hungendorf z Obroszyna; J. Florek ze Lwowa; S. Lelo i F. Kaisera syn ze Lwowa

Razem rozdano 6 dyplomów honorowych; 20 medali srebrnych; 21 medali bronzowych; 14 listów pochwalnych; w nagrodach pieniężnych 160 zł. i 11 dukatów.

OSTATNIA POCZTA

Wczoraj komisya bankowa skończyła swoje obrady nad projektem założenia banku krajowego. Jest tedy wszelka nadzieja, że do kilku dni myśl Wydziału krajowego stanie się uchwałą Sejmu.

Dzienniki wiedeńskie zapewniają dzisiaj, że delegacye zbiorą się w ostatnich dniach bieżącego miesiąca. Kwestya przedłożenia księgi czerwonej nie została dotychczas rozstrzygniętą, powszechnem jest jednak mniemanie, że zbiór dokumentów dyplomatycznych zostanie wydanym i będzie zawierał między innemi akta odnoszące się do załatwienia grecko tureckiej sprawy granicznej, zawarcia konwencyi handlowej i kolejowej z Serbią, tudzież układów handlowo-politycznych z Niemcami.

Obrady sejmów krajowych obracają się ciągle jeszcze w szczupłych granicach i nie budzą szerszego interesu.

Onegdajsze posiedzenie sejmu czeskiego było poświęcone głównie formalnemu traktowaniu znacznej liczby przedłożeń Wydziału krajowego, które przekazano właściwym komisyom. Na tem posiedzeniu młodoczeski deputowany dr. Gregr wniósł petycyę wszystkich reprezentacyj gminnych powiatu taborskiego, oświadczającą się za utrzymaniem ośmioletniego obowiązku szkolnego.

Sejm niższo-austryacki przyjął onegdaj rezolucyę komisyi szkolnej za utrzymaniem ośmioletniego obowiązku szkolnego. Uchwała zapadła po dość ożywionej dyskusyi, w której baron Gudenus przemawiał przeciw wnioskowi.

W sejmie niższo-austryackim uczyniono wniosek wezwania rządu, aby termin do reklamacyi w sprawie podatku gruntowego przedłużył do końca maja roku 1882.

Sejm styryjski obradował nad budżetem krajowym, przyczem dep. Zelgar wniósł rezolucyę, aby w szkołach dawano więcej baczenia na naukę religii a mniej obciążano uczniów szkół niższych językiem niemieckim. Po odpowiedzi referenta Lothringera, który podniósł potrzebę znajomości języka niemieckiego, sejm odrzucił rezolucyę. Przy rozdziale: „Administracya krajowa“ przyjął sejm wniosek, polecający Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesyi przedłożył plan reorganizacyi urzędów krajowych, dążący do uproszczenia administracyi i uczynienia jej mniej kosztowną.

Telegramy praskie do dzienników wiedeńskich, donosząc o połączeniu się Młodoczechów z Staroczechami, dodają, że stało się to głównie za staraniem dr. Riegera i że połączenie to uważać należy za pierwszy krok do utworzenia zbiorowego (?!) klubu słowiańskiego w Radzie państwa, który ma wejść w życie równocześnie z klubem niemieckim

Sejm kroacki, jak już donieśliśmy w telegramie, rozpoczął onegdaj rozprawy nad adresem. Dep. Miskatowic odczytał projekt adresu komisyi, Mrazovic zaś wniósł adres mniejszości, który ubolewa, że reskrypt królewski nie wspomina wcale o Rjece, gdy mowa tronowa, którą Najj. Pan otworzył sejm węgierski, stawia w perspektywie, rychłe rozwiązanie kwestyi Rjeki. Projekt adresu mniejszości oskarża nadto rząd, iż usiłuje zmadyaryzować Kroacyę i że agitował w czasie wyborów na własną rękę. Przy rozprawach nad adresem komisyjnym stanął w jego obronie szef sekcyi baron Zivkovic i zbijał zwycięzko argumenta przeciwników. O Rjece adres dlatego nie wspomina, iż nie ma o niej wzmianki w reskrypcie królewskim a sejm nie może dawać odpowiedzi na to, co było powiedziane w mowie tronowej węgierskiej. Zresztą kwestya rjecka nie da się rozwiązać bez udziału Kroacyi. Dalsze rozprawy odłożono do następnego posiedzenia.

Reskryptem ministra komunikacyi kolej żelazna tambowsko-saratowska otrzymała pierwsze ostrzeżenie za wykroczenie przeciw przepisom o akcyach kolejowych i za nieporządki. Ostrzeżenie takie ma ważne znaczenie, jeżeli bowiem nieporządki natychmiast nie zostaną usunięte, kolej może otrzymać drugie ostrzeżenie i przejść pod administracyę rządową.

Wedle informacyi dzienników berlińskich parlament niemiecki zostanie zwołany dnia 15 listopada. Główna sesya jednak odbędzie się dopiero na wiosnę. Organa oficyalne donoszą, że o przedłożeniach, jakie zostaną wniesione na głównej sesyi, postanowi rząd dopiero w ciągu krótkiej sesyi jesiennej, a decyzya w tej mierze będzie zawisłą od składu przyszłego parlamentu. Gdyby większość parlamentarna zajęła wobec socyalno-politycznych projektów ks. kanclerza wrogie stanowisko, w takim razie zostałby rozwiązanym parlament zaraz po świętach Bożego Narodzenia.

Nordd. Allg. Ztg. zapewnia, że książę Bismarck uważa dochody z monopolu tytoniowego za niedostateczne do przeprowadzenia swych planów zmierzających do przyniesienia skutecznej pomocy klasom

ubogim. Przy reformach ks. kanclerza idzie, jak pisze organ kanclerski, o to, aby zastąpić dotychczasową niedokładną maszyneryę lepszą, jeśli już niezupełnie wydoskonaloną. Celem uzyskania środków na zabezpieczenie losu niezdolnych do pracy robotników mają być w pierwszym rzędzie użyte dochody z monopolu tabacznego; państwo jednak nie może dostarczyć wszystkich potrzebnych na to środków, pomoc przeto jego musi znaleźć konieczne uzupełnienie w utworzeniu tak w prowincyach jak i po powiatach towarzystw asekuracyjnych.

Według telegramu z Marsylii krążyła tam wieść, że bej tunetański zamierza abdykować na rzecz Francyi. Pogłoska taka była już dawniej w obiegu, ale została zaprzeczoną.

Doniesienia z Tunisu ciągle są bardzo spóźnione i niedokładne, albo sprzeczne. Omawiają one przeważnie znane już z telegramów fakta pożaru stacyi kolejowej w Oued-Zarghua, śmierci urzędników, wykolejenia pociągu, którym generał Logerot powracał z Beży z sześcioma kompaniami wojska i bitwy tegoż generała z bandą arabską, złożoną z 1000 ludzi. W okolicy Kefu miała także być bitwa w stronie północno-wschodniej od tego miasta, ale że punkt, w którym zaszło to spotkanie generała Logerot z powstańcami, leży także na północo-wschód od Kefu, chociaż w znacznej odległości, nie wiadomo zatem, czy telegram mówi o tej samej bitwie, czy też o innej. Również o wykolejeniu pociągu jest mowa dwukrotnie. Jedno doniesienie mówi, że był to pociąg wiozący generała Logerot, inne, że wykoleił się pociąg, którym wieziono ciała ofiar z Oued-Zarghua, były więc może dwa wykolejenia. Na rozjaśnienie tych wątpliwości czekać potrzeba, aż nadejdą dokładniejsze doniesienia.

Rząd marokański czyni widoczne starania, ażeby uniknąć wszelkich nieporozumień z Francyą z powodu powstańców algierskich. Wczoraj doniesiono, że na granicy Algieru Marokanie wystawili dwa silne oddziały wojska, ażeby nie dopuszczać powstańców i przeciąć ich komunikacyę z ludnością marokańską, dziś zaś donoszą, że sułtan Sidi Mulej-Hassan z wielkim orszakiem wojskowym opuścił Fez i udał się sam ku granicy, ażeby czuwać z bliska nad wykonaniem swych rozporządzeń.

Z Kairu donoszą do *N. fr. Pr.*, że Kedyw podpisał dekret zwołujący Izbę egipską, oraz że Szeryf basza wydał okólnik zapewniający, że w ustawach o kontroli finansowej nie zajdzie żadna zmiana przepisów mających charakter międzynarodowy.

Podana dawniej wiadomość o odrzuceniu konwencyi z Anglią przez zgromadzenie ludowe Boerów była niezupełnie dokładną. Konwencya odrzuconą dopiero została przez komisyę, a nie przez pełne zgromadzenie. Biuro Reutera donosi obecnie z Pretoryi pod datą 4go b. m., że w tym dniu komisya zdawała sprawę na plenarnem posiedzeniu, które się odbywało przy drzwiach zamkniętych i nic o jego przebiegu nie wiadomo. Późniejszej daty telegram z d. 6 b m., który umieściliśmy wczoraj, podaje już pośrednio rezultat z obrad tego tajnego posiedzenia, donosi bowiem, że rząd Transvaalu przesłał rządowi angielskiemu depeszę oświadczającą, że konwencya z Anglią jest przeciwną prawom kraju, oraz żądającą zmiany kilku artykułów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Zagrzeb, 6 października. *Pozor* donosi, że profesor ks. Stadler został mianowany arcybiskupem serajewskim.

Serajewo, 6 października Przybył tutaj baron Kraus i został powitany przez naczelników władz, magistrat, duchowieństwo i metropolitę.

Paryż, 6 października. Minister spraw zagranicznych wręczył ministrowi sprawiedliwości skargę o oszczerstwo wniesioną przez Roustana przeciw dziennikowi *Intransigeant*. Minister sprawiedliwości odesłał ten akt bezzwłocznie do prokuratoryi. O skarzenie wniesionem będzie urzędownie przez ministerstwo.

Paryż, 6 października. Ostatnie wiadomości z Tunisu potwierdzają, że d. 12 b. m. rozpoczną się operacye przeciw Keruanowi.

Ali-bej zajmuje ciągle dawniejsze stanowisko. Wysłano oficerów francuskich dla komenderowania wojskami tunetańskiemi.

Doniesienia z Oranu mówią, że panuje tam zupełna spokojność. Na południu prowincyi Oranu przygotowują się operacye przeciw powstańcom, którzy usunęli się w kierunku południowym daleko po za ostatnie posterunki francuskie.

Paryż, 6 października. Prezydent Grevy powrócił do Paryża dzisiaj wieczorem.

Petersburg, 6 października. *Journal de St. Petersbourg* pisze: Polegając na urzędowych oświadczeniach mężów stanu sądzimy, że utrzymanie *status quo* na wschodzie i pokoju powszechnego jest ich szczerem i wyłącznem dążeniem, i że gdyby z powodu kwestyi egipskiej lub jakiej innej miały powstać tradności, zostaną one załatwione w drodze porozumienia mocarstw a nie w sposób awanturniczy, o którym świeżo rozpisywał się dziennik *Times*.

Konstantynopol, 6 października. Dzienniki francuskie tutaj wychodzące ogłaszają następujący komunikat urzędowy: Kedyw zawiadomił Portę, że zajścia ostatnie zostały juz załatwione. Ze względu jednak, że Porta przykłada wielką wagę do utrzymania porządku publicznego w Egipcie i ścisłego wykonywania postanowień firmanu sułtańskiego, wydanem zostało *irade* sułtańskie zarządzające misyę Ali-Nizami-baszy i Ali-Fuada-baszy do Egiptu. Mają oni wyrazić kedywowi zadowolenie sułtana ze środków przedsięwziętych celem utrzymania porządku i zakomunikować mu zapatrywania się Porty na ważną kwestyę stałego zabezpieczenia spokojności Egiptu.

Praga, 7 października. (*Tel. pr.*) Z powodu zapowiadanego przez dzienniki zjazdu cara rossyjskiego z Najj. Panem, wystąpiły *Narodni Listy* z panslawistycznemi kombinacyami i objawami sympatyi dla cara i generała Ignatiewa, co zmusiło *Politik* do oświadczenia, że *Narodni Listy* nie zostają bynajmniej w bliższych stosunkach z legalnymi reprezentantami narodu czeskiego, lecz są jedynie organem Gregra. *Politik* pisze: Swiadomi jesteśmy usposobienia panującego we wszystkich poważnych kołach politycznych narodu czeskiego, i uważamy się za upoważnionych do wyrażenia zastrzeżeń przeciw tym awanturniczym wystąpieniom w przekonaniu, że wyrażamy opinię całego narodu czeskiego.

Petersburg, 7 października. (*Tel. pryw.*) W nocy z dnia 28 na 29 września w konstantynowskiej szkole wojskowej aresztowano około 20 uczniów podejrzanych o knowania nihilistyczne. W materacach ich znaleziono wiele proklamacyj stronnictwa socyalistowskiego. Kurs nauk w tej szkole jest dwuletni a uczniowie kształcą się na oficerów piechoty w armii. Ponieważ kilku uczniów jest podejrzanych, zarządzonem zostało śledztwo.

Moskwa, 7 października. (*Tel pr.*) Ośmiu uczniów akademii wojskowej aleksandrowskiej aresztowano za udział w knowaniach nihilistycznych. Wykrycie nastąpiło w skutek przejęcia listu, który zawiadamiał studentów o grożącej rewizyi.

Londyn, 7 października. *Times* odpowiadają na nieprzychylne krytyki wywołane przez korespondencyę i artykuł wstępny w przedmiocie nowego ukształtowania się stanu rzeczy na wschodzie i zwracają uwagę, że wszystko, co było powiedzianem w tych artykułach, wskazuje, iż nastąpią zmiany w rozkładzie wpływu mocarstw nad morzem śródziemnem i że należy zabezpieczyć za pośrednictwem jasnej polityki interesa Anglii na drodze prowadzącej do Indyi, które mają żywotne znaczenie dla państwa angielskiego. Uważać to za równoznaczne z propozycyą podziału Turcyi, jest bardziej niż niezrozumieniem rzeczy, gdyż to sprzeciwiałoby się faktom.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 października 1881, godzina 2 m. 25, Losy kredytowe 179 —. Węg. akcye kredyt. 369 —. Akcye anglo-austr. 158·—, Akcye banku Union 150·—, Akcye kolei Karola Ludwika 321·50, Akcye kolei północnej 232·—, Akcye kolei południowej 166·–, Akcye kolei Alföld. 175·—, Akcye kolei Elżbiety 216·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 180· . Akcye kolei węg. północno-wschodniej 168·—, Wiedeńskie losy 132·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100.75, Losy regulacyi Cissy 112·90, Losy tureckie 23·75, Węgierska renta 118·45, Akcye banku związkowego 144·10, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1 26¼, Węgierskie losy 123·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie ruchliwe.

Wiedeń, 6 października 1881, godz. 5 min. 15 Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —· , Galicyjskie styli zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 6 października 1881, godź. 10 m. 47. Akcye kredytowe 369.70, Anglo-Austr. 158·80, Akcye banku Union 149·80, Kolej Karola Lud. 322·50, Południowa 166.75, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny — —, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·36½, Rubel papierowy —.— Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 6 październ. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.50 do 13· zł., żyto 9·40 do 9·80 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 37·75 do 38· zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·72 do 12·77 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —.— zł. — Berlin: Pszenica żółta (na lipiec). 239·— m., żyto —·— m., spirytus 58·40 m., olej rzepakowy 53·20 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 69·50 fr., olej rzepakowy 78·50 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirusy ——, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 6 października 1881.

	płacą		żądają	
	zł.	ct.	zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	319	50	322	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	179	—	182	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	308	50	312	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258	—	262	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kuponu bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	40	102	40
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	101	40	102	40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	30	103	30
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102	90	103	90
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. łos. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	50	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred włościańskiego 6 proc. w. a.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103	—	104	—
5. Losy miasta Krakowa	19	75	21	75
„ „ Stanisławowa	24	50	26	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	55	5	63
Dukat cesarski	5	56	5	64
Napoleondor	9	31	9	41
Półimperyał	9	60	9	70
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	25	1	27
100 marek niemieckich	57	50	58	25
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 3 października 1881

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot maj-listopad	77.10	77 25
luty-sierpień	77 10	77 25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78 10	78.25
kwiecień-październik	78.05	77.20
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.50	124 —
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 p	131.50	131.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133 —	133.50
„ „ 1864 po 100 zł.	172 75	173 25
„ „ 1864 po 50 zł.	170.75	171 25
Renty Com. po 42 lir. austr	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc	143.75	144.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 75	101.25
Renta papierowa 5% z. r. 1881	94.75	94.90
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr	94 75	94.90
2. Obligacye indemn. 5 pr (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	100.50	101 50
Galicyi	100 75	101.25
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	97.50	98 25
Węgier	98 50	99 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit zł. 120	159.75	160.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	372.40	372.80
Niższo-austr. tow. eskomt. p 500 zł.	860·—	870 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	831.—	833 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m. k.	585.—	587.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.	215.50	216.
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 300 zł	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2258.—	2363 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	325 —	326.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	181.50	182.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	359.—	360.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	161.50	161.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	167.75	168 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.25	100.50
„ „ „ „ premiowe po 3%	104.—	104.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	106.75
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.60	—.—
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101 —	101.75
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.—	101.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.25	102.75
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.75	104.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.90	101.10
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102 25	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	94 60	94.90
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.25	93.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.50	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	102·25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.75	100 —
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.25	94.75
z r. 1867	98 75	— —
z r. 1868	96.30	96.70
z r. 1872	95.25	95 50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	92.30	92.60
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.50	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	40 35
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.—	113.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.75	—.—
Losy miasta Krakowa	21.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	24.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a	40.50	41.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.—	38 75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.50	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	52.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.50	—.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.40	25.80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.50	31.—
Windischgratza po 20 zł. m. k.	41.25	42.—
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. st.	118 —	118.20
Paryż za 100 fr.	46 55	46.60
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5 60.—	5.62.—
„ pełnej wagi	5.62.—	5.64.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.34 —	9.35 —
Rossyjski imperyał	9 64 —	9.66.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 6 października 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	65
„ „ „ w srebrze	77	60
Renta w złocie	94	60
Losy pożyczki z roku 1860	131	50
Akcye banku austro-węgierskiego	830	—
„ „ kredytowego	367	60
Londyn	118	20
Srebro	—	—
Napoleondor	9	36½
Dukat cesarski men.	5	61
100 marek niemieckich	57	85

Przyjechali do Lwowa.

dnia 7 października 1881.

Hotel George'a.

Pp Długosz z Odessy. E Zagórski z Kołodziejówki. H. Busch z Krakowa. W. Kluger z Krakowa.

Hotel Angielski.

Pp W. Kiełczewski z Król. pol. H. hr. Korwin Krasiński z Warszawy. F. Majewski z Podhajczyk. J. Horodeński z Kruchla. W. Wolański z Duplisk.

Hotel Kuhna.

Pp. R. Osmulski z Kuliczkowa. J Papius z Żółkwi.

Hotel Langa.

Pp. E Mierzwiński z Rumunii K. A. Mikolasch z Bo'echowa.

Hotel Warszawski.

Pp. Br. Brückmann z Majnic. C Ciesielski z Myślatycz W. Gabrigel z Brodów. W. Wiśniewski z Wiśniowczyka.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. M. Rodakowski do Bortnik. J. Jordan do Olszanicy. Z. Smalawski do Wiunik. J. Bal do Tuligłów.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 7 października 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 743.54mm. Psychrometr suchy + 3. °C. Psychrometr wilgotny + 2.4°C. Prężność pary 4.6mm. Wilgoć 75%. Zachmurzenie 0. Wiatr SE1. Ozon 8.

Temperatura powietrza + 3.1°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 774.84mm.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowsk główny) o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na stryj do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz wieczór

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mię-zany)

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany)

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany ; o godz 12 min 32 w południe (pociąg mięszany.)

Do Stanisławowa: (na. Stacyj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min 35 wieczór.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godzinę 12 min. 20 we Lwowie.

Dziennik Urzędowy.

(7006 3—3) **Ogłoszenie.** L. 16324

Ustanowienie jezdnego pocztowego za czas od 1 października 1881 do końca marca 1882.

Jezdne od konia i miriametra ustanowia się na czas od 1 października 1881 do końca marca 1882 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	za jazdy: ekstra pocztą		pocztą zwyczajną	
	złr.	ct.	złr.	ct.
a) Wadowickim	1	15	—	96
b) Rzeszowskim, Krakowskim, Sandeckim i Tarnowskiem	1	11	—	93
c) Sanockim i Żółkiewskim	1	5	—	87
d) Stanisławowskim, Stryjskim, Kołomyjskim, Brzeżańskim, Lwowskim, Złoczowskim, Przemyskim, Tarnopolskim i Czortkowskim	1	—	—	83
e) Samborskim	—	96	—	80

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miriameter.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pozostają nie zmienione.

Lwów dnia 2 października 1881.

(7043) L. 47255.

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyów z zapisu ś. p. ks. Jana Harbuta o rocznych 80 zł. w. a. ogłasza się niniejszym konkurs.

Takowe przeznaczone jest przedewszystkiem dla uczęszczających do szkół publicznych synów i dalszyh potomków Józefa i Jakóba Harbutów braci ś. p. fundatora, a gdyby tych nie było, dla odznaczających się pilnością uczniów szkół publicznych, pochodzących z ubogich rodziców z Czarnego Dunajca.

Prawo wyboru stypendysty służy każdoczesnemu proboszczowi obrz. rzym. kat. w Czarnym Dunajcu, zatwierdzenie zaś Wydziałowi krajowemu.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają do Wydziału krajowego, a to najdalej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, ostatnie świadectwo szkolne, tudzież dowody, iż pochodzą z Czarnego Dunajca, a względnie, że są potomkami Józefa lub Jakóba Harbutów.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 30 września 1881.

(6969 3—3) **Licytacya.**

L 4893. W dniu 24 października 1881 o godzinie 11 przed południem, jako czwartym terminie, odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze l. 2 przymusowa licytacya realności l. k. 687 tab. 517 w Brodach Łukasza Mochacza i innych własnej, celem ściągnięcia pretensyi funduszu indemnizacyjnego.

Wartość szacunkowa i wywołania 360 zł. w. a.

Wadyum 18 zł.

Sprzedaż nastąpi za jakąbądź cenę.

Bliższe warunki, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w sądzie przejrzeć.

Dla wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu niewiadomych Wincentego Jezierskiego, Franciszka Laskiewicza i Gerwazego Kłaczkowskiego, lub którzyby po dniu 25 lutego 1880 prawo hipoteczne nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze na czas nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem ad actum. Dr. Jana Kurysia w Brodach.

Brody 30 czerwca 1881.

(7015 3—3) **Edykt.**

L. 2259 C. k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniach 25 października, 23 listopada i 22 grudnia 1881 zawsze o 10 godzinie rano egzekucyjną licytacyę gruntów pod nr. 118 i 179 w Wietlinie położonych, niestanowiących ciała hipotecznego, dłużników solidarnych Hr cia Nazarego i Iwana Tymoczka własnych, na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Jarosławiu w celu wydobycia wierzytelności 43 zł. 49 ct. a. w. z pn

Cena wywołania 60 zł. i 125 zł.

Wadyum 6 zł. i 13 zł. wynosi.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Radymno, 4 września 1881.

(7063) **Ogłoszenie.**

L. 258 C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające, do założenia księgi gruntowej dla gminy Sobiecin.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą w sądzie powiatowym lub przed kierującym dochodzeniem na dniu 13 października 1881, w którym dalsze dochodzenia prowadzić będzie.

Jarosław 4 października 1881.

(6952 3—3) **Edykt.**

L. 6032. W sprawie egzekucyjnej Wacława Schustera i małoletnich spadkobierców śp. Tekli Schusterowej przeciw Apolonji Sosnierzowej, Janowi i Franciszkowi Gołczykom o zniesienie w spółwłasności gospodarstwa wyk. hip. 43 ks. gr. dla gminy Dąbrowa odjętej odbędzie się w budynku sądowym w dniach 3 listopada i 1 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż powyższej posiadłości

Cena wywołania 775 zł., wadyum 75 reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów dnia 13 września 1881

(6998 3—3) **Edykt.**

L. 39827. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego w kwotach dwóch rat po 170 zł. 10 ct. z pn. i reszty kapitału w kwocie 2790 zł. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 629³/₄ we Lwowie w księdze własności Dom 143 str. 204 zapisanej wedle Dom 143 str. 204 pr. 17 18 własność dłużników pp. Reginy Nawratil 2 ślubu Rucka i Józefa Nawratil własnej w trzech terminach, to jest dnia 23 listopada, 22 grudnia 1881 26 stycznia 1882 w każdym tych dni o godzinie 11 przed południem w c k. sądzie.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 6000 zł., wadyum wynosi 600 zł.

W powyższych terminach realność tylko za cenę wywołania lub wyżej sprzedaną zostanie, gdyby realność w powyższych terminach sprzedaną nie została, wyznacza się dla ułożenia ułatwiających warunków 4 termin w dzień 23 lutego 1882 o 11 godzinie przed południem.

Wyciąg hipoteczny w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O czem się wszystkich interesowanych jakoteż wierzycieli którzyby po rozpoczęciu postępowania licytacyjnego prawo hipoteki nabyli lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk kuratora w osobie Dr. Sokala i substytutora Dr. Goreckiego ustanowionego uwiadamia

Lwów dnia 17 września 1881.

(6810 3—3) **Edykt.**

L. 34715 C. k. sąd krajowy ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności w kwocie 558 zł. 31 ct. z pn. odbędzie się dnia 10 listopada, 24 listopada i 7 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Jana Sławikowskiego wedle dom. 74 pag. 275 n. 21 haer. należącej realności pod l. 72⁴/₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 1500 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 150 zł. złożoną być ma.

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, ze dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 21 lipca 1881 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Krzyżanowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Biliziński mianowany został.

Lwów, dnia 10 września 1881.

(6968 3—3) **Lizitation.**

Z. 6623. Am 20. Oktober und 17. November 1881, 10 Uhr Vormittags findet hiergerichts Bureau Nr. 2 statt die exekutive Lizitation des nach Josel Silberg zurückgebliebenen Hauses Nr tab. 624/cons. 814 in Brody, zu Gunsten der k. k. priv. österr. Hypothekenbank in Wien pto 135 fl. und 1824 fl s. N. G. Schätzungswerth und Ausrufspreis 30.000 fl. ö. W Vadium 3000 fl.

Die näheren Lizitationsbedingungen, Schätzungsakt und Tabularauszug sind hiergerichts einzusehen

Falls das Haus um den Schätzungswerth nicht angebracht werden könnte, wird zur Feststellung erleichternder Bedingnisse der Termin auf den 17. November 1881, 4 Uhr Nachmittags anberaumt, wobei die ausbleibenden Tabulargläubiger zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden zugezählt werden.

Für die nach dem 6. Februar 1881 an die Gewähr dieser Realität kommenden Gläubiger, oder denen der Lizitationsbescheid oder die späteren Bescheide nicht zugestellt werden konnten, ist Adv. dr. Eduard Weisstein zum Curator ad actum ernannt.

Brody, am 6. August 1881.

(6959 3—3) **Edykt.**

L. 40728 C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 500 zł. i 200 zł. przez Paisacha Goldberga przeciw nieobjętej masie spadkowej Antoniego Orzechowskiego wywalczonych odbędzie się przymusowa sprzedaż realności w drodze publicznej licytacyi połowy dóbr Huta stara czyli Zielona, przedtem Antoniego Orzechowskiego, obecnie zaś wedle dom. 195 pag. 328 n. 38 haer. Emilii z Męcińskich 1 voto Rudkiewiczowej, 2 Kieslinger własnej wywalczonym sumom za hipotekę służącej w trzech terminach, a to na dniu 23 listopada 1881, 22 grudnia 1881 i 26 stycznia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na dwóch pierwszych terminach będzie wyżej wspomniona połowa dóbr tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś także niżej jej sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej połowy dóbr w kwocie 9287 zł. 70 ct. w. a.

Wadyum złożyć się mające wynosi 928 zł. w. a..

Akt oszacowania, wyciąg tabularny tychże dóbr jakoteż warunki licytacyi mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

O tem zawiadamiamy cesyą z dnia 24 stycznia 1874 wykazanego prawonabywcy Paisacha Goldberga, Jana Staneka, p. Emilię z Męcińskich 1go ślubu Rudkiewicz wtórego Kieslinger, c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wys. skarbu, gal. towarzystwo kredytowe, Adolfa Jugendfein w Krakowie. Agnieszkę Jugendfein w Krakowie, dra Wilhelma Zucker, S. Rhein, O. T. Winklera, Franciszka Dobrowolnego, nieznanych z życia i miejsca pobytu Łukasza Szadleja, Salamona Czaczkis, Leona Dobrowolskiego i dra Maurycego Kareza, względnie tychże spadkobierców i wierzycieli, którzyby po dniu 1 lipca 1881 do tabuli weszli, lub którymby wydać się mająca i przysłe uchwały z jakiejkolwiekbądź przyczyny nie mogły być doręczone, do rąk kuratora adwokata dra Bodeka z zastępstwem adwokata dra Popiela dla tychże ustanowionego i przez edykta.

Lwów, dnia 17 września 1881.

(6992 3—3) **Edykt.**

L. 7335. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i nazwiska spadkobierców pomarłej Jadwigi Babiec z Niedzwiady, że Jakób Wiktor wniósł przeciw niej pod dniem 15 czerwca 1881 l. 5220 pozew o zapłacenie pożyczki 102 zł. w a. i że do rozprawy sumarycznej termin na dzień 15 listopada 1881 o godzinie 10 z rana wyznaczony został

Równocześnie ustanowił sąd dla pomarłej pozwanej kuratora w osobie Jana Pociatka z Niedzwiady i wzywa spadkobierców, aby środki obrony kuratorowi podali, inaczej wynikłe skutki sami przypisać sobie by musieli.

Ropczyce dnia 23 września 1881.

(7014 3—3) **Edykt.**

L 5922. C k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniach 25 października, 23 listopada i 22 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjną licytacyę gruntu pod nr. 96 w Wietlinie położonego, niestanowiącego ciała hipotecznego, dłużnika Itka Głubisza własnego, na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Jarosławiu, w celu wydobycia wierzytelności 25 zł. 88 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 400 zł. aw.

Wadyum 40 zł. aw. wynosi.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Radymno, dnia 3 września 1881.

(6972 1—3) **Edykt.**

L. 179. Dnia 27 marca 1878 zmarł w Kozinie śp. Mikołaj Hippner z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, którem cały swój majątek Annie Markiewicz na wypadek swej śmierci legował.

Gdy ś. p. Mikołaj Hippner pozostawił krewnych, którzy z ustawy do spadku jego są powołani, a z imienia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto wzywa się tychże i ich z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, dla których się niniejszem kuratora w osobie Icka Meiselesa z Toustego ustanawia by się w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego rachując w sądzie tutejszym zgłosili i swoje oświadczenia do spadku Mikołaja Hippnera z wykazaniem swych praw spadkowych tem pewniej wnieśli, ileże w razie przeciwnym spadek tak ze zgłaszającą się spadkobierczynią testamentową, która się do spadku powyższego już oświadczyła przeprowadzonym i ukończonym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 16 lipca 1881.

(6978 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.** L. 20684.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu w Tarnopolu rozpisuje niniejszem licytacyę celem wydzierżawienia podatku konsumcyjnego,

a) od rzezi bydła i wyrębywania mięsa opłacie tego podatku podlegającego,

b) od wyszynku wina i moszczu winnego i owocowego,

na lata 1882, 1883 i 1884, a to albo na jeden rok, albo bezwarunkowo na trzy lata, albo wreszcie na jeden rok, z milczącem odnowieniem na następny drugi i trzeci rok; mianowicie:

L. porządkowa	w okręgu dzierżawnym	klasa taryfy	Cena wywołania wynosi od mięsa złr.	ct.	od wina złr.	ct	razem złr	ct	Licytacya odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Tarnopolu na dniu
1	Brzeżany	II	9160	—	—	—	9160	—	19 października 1881 przed południem
2	Kozłów	III	1271	50	35	50	1307	—	
3	Kozowa	III	1600	12	77	—	1677	12	19 października 1881 po południu
4	Narajów	—	—	—	13	20	13	20	
5	Czortków	III	2942	—	316	—	3258	—	20 października 1881 przed południem
6	Jagielnica	III	2593	83	247	70	2841	53	
7	Husiatyn	III	2383	10	250	90	2634	—	
8	Złotniki	III	1517	97	60	-	1577	97	20 października 1881 po południu
9	Mikulińce	III	4155	60	195	20	4350	80	
10	Tarnopol	I	25800	—	—	—	25800	-	

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania, i ma być przy ustnej licytacyi do rąk komisarza licytacyjnego złożone

Pisemne oferty, takiemże 10% wadyum zaopatrzone, można wnieść do godziny 5tej po południu dnia termin dotyczącej licytacyi poprzedzającego, do Naczelnika c k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu.

Bliższe warunki licytacyi i spisy miejscowości do każdego pojedynczego okręgu dzierżawnego należących można przejrzeć tutaj.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu

Tarnopol, dnia 29 września 1881.

Licitations-Ankündigung.

Von der k. k. Finanz Bezirks Direktion in Tarnopol wird zur Verpachtung allgemeinen Verzehrungssteuer,

a) von den steuerpflichtigen Viehschlachtungen und von der Fleischausschrottung,

b) vom Ausschanke von Wein, Weinmost und Obstmost für die Solarjahre 1882, 1883 und 1884, und zwar entweder auf ein Jahr, oder unbedingt auf drei Jahre, oder endlich auf ein Jahr, mit stillschweigender Erneuerung auf das folgende zweite und dritte Jahr die Licitation hiemit ausgeschrieben und zwar:

Fortlaufende Z.	im Pachtbezirke	Tarifs Klasse	Der Ausrufspreis beträgt von Fleisch fl.	kr.	von Wein fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Die Lizitation wird abehalten werden bei der k. k. Finanz Bez. Direktion in Tarnopol am
1	Brzeżany	II	9160	—	—	—	9160	—	19 Oktober 1881 Vormittags
2	Kozłów	III	1271	50	35	50	1307	—	
3	Kozowa	III	1600	12	77	—	1677	12	19 Oktober 1881 Nachmittags
4	Narajów	—	—	—	13	20	13	20	
5	Czortków	III	2942	—	316	—	3258	--	20 Oktober 1881 Vormittags
6	Jagielnica	III	2593	83	247	70	2841	53	
7	Husiatyn	III	2383	10	250	90	2634	—	
8	Złotniki	III	1517	97	60	—	1577	97	20 Oktober 1881 Nachmittags
9	Mikulińce	III	4155	60	195	20	4350	80	
10	Tarnopol	I	25800	--	—	—	25800	—	

Das Vadium beträgt 10% des Ausrufspreises, und ist bei der mündlichen Licitation zu Handen des Licitations-Komissärs zu erlegen.

Schriftliche Anbothe, belegt mit dem 10% Vadium sind längstens bis 5 Uhr Nachmittags des der mündlichen Licitations des betreffenden Objekts nächst vorangehenden Tages beim Vorstande der k. k. Finanz Bezirks Direktion einzubringen.

Die sonstigen Licitationsbedingniße sammt den Verzeichnißen der zu jedem einzelnen Pachtbezirke gehörigen Ortschaften können hieramts eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz Bezirks Direktion

Tarnopol, am 29 September 1881.

(7027 2—3) **Edykt.**

L. 2421. C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 100 zł. aw. z pn. odbędzie się na dniu 14 października, 3 listopada, 5 grudnia 1881 każdym razem o godz. 10 rano w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod l. 82 w Brzośnie nowem położonej, wykazem hipotecznym 117 tejże gminy objętej.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum 40 zł.

O czem się strony interesowane, tudzież wszystkich, którzyby jakowe prawa po wydaniu wyciągu tabularnego na realności powyższej nabyli, lub którymby uchwały sądowe w sprawie powyższej z jakichkolwiek przyczyn doręczone być nie mogły do rąk kuratora c. k. notaryusza Mikutowskiego zawiadamia.

Cieszanów 6 czerwca 1881.

(7028 2—3) **Edykt.**

L. 2799. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 12 paździaruika, 17 listopada i 14 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 633 w Leżajsku położonej, na 200 oszacowanej, Ignacego Rzucidło własnej — w sprawie egzekucyjnej dyrekcyi ck. uprzyw. zakładu kred. we Lwowie przeciw Ignacemu Rzucidło pto 407 zł. 90 ct. z pn.

Zakład wynosi 110 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk, 29 lipca 1881.

(7022 2—3) **Edykt.**

L. 5828. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 3 rat po 9 zł. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 144 zł. 33 kr. aw. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod n. konsk. 46 subr. 23 w Strzeliskach starych położonej dłużnika Hryńka Litwina własnej w tut. c k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ck. uprz. zakładu kred. włość. dnia 14 października, 10 listopada i 14 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych, jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby w międzyczasie prawo zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 5 września 1881.

(7026 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5686. C k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Józefa Kisielewskiego przeciw Antoniemu i Katarzynie Rogalskim o zapłacenie 30 zł., 33 zł. i 10 zł. w. a. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod lk. 171 w Romanówce położonej wyk. hyp. l. 172 objętej, dłużniczki Katarzyny Rogalskiej własnej w dwóch na dzień 20 października, 23 listopada 1881 o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowania tegoż sądu wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 68 zł. aw., poręczne 6 zł. 80 ct. aw., że realność w powyższych terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną zostanie, że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 22 maja 1881 prawo zastawu lub inne prawa rzeczone do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie ck. notaryusza pana Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym, a o zaległych podatkach w ck. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

W Bóbrce dnia 12 sierpnia 1881.

(7029 2—3) **Edykt**

L. 6774. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 27 października 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod nk. 36 w Gwizdowie położonej, na 980 zł. oszacowanej, do Walentego Kołcza należącej, na zaspokojenie wierzytelności Markusa Wanga w kwocie 240 zł.

Zakład wynosi 65 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk, 21 lipca 1881.

(7023 2—3) **Edykt.**

L. 6720. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 3 rat po 13 zł. w. a. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 192 zł 43 kr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 43 subr. 43 w Rudzie położonej dłużników Parańki i Józefa Szarawarów własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredyt. włość. dnia 15 października, 10 listopada i 14 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 40 zł. w. a. lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut sąd. registraturze. O tem uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby w międzyczasie prawo zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy

Chodorów 14 września 1881.

(7024 2—3) **Edikt.**

Zl. 4474. Von Seiten des k. k. Bezirksgerichtes in Chodorów wird hiemit allgemein bekannt, daß zur Hereinbringung der Forderung pr. 247 fl. 19 kr ö W. s. N. G. die exekutive Feilbiethung der den minderjährigen Erben des Bartko Lipowski und zwar der Anna, Marya, Kaśka, dem Josef und Franko Lipowski eigenthümlichen gehörigen in Zerawa sub CN. 23 gelegenen nicht intabulirten Realität zu Gunsten des Selig Klirsfeld am 14 Oktober, 10 November und 19 December 1881 jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen Gerichte mit dem vorgenommen werden wird, daß bei den zwei ersten Terminen die Feilzubiethende Realitat nur über oder um den Schätzungspreis, beim dritten hingegen zwar unter dem Schätzungspreise jedoch nicht unter dem sämmtlichen Hypotekarschulden gleichkommenden Betrage hintangegeben werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 951 fl.

Das Vadium 95 fl. 10 kr.

Anderweitige Licitationsbedingungen des Prokokoll der pfandweisen Beschreibung und Schätzung können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirks-Gericht

Chodorów 15 September 1881.

(6825 2—3) **Edikt.**

Zl. 10918. Vom k k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit kundgegeben, daß zur Einbringung der Summe von 2000 fl. ö. W. sammt 6% Zinsen vom 19 Februar 1880, der Gerichtskosten per 10 fl. 87 kr. und der bereits früher zugesprochenen Exekutionskosten per 50 fl. und 7 fl. 1 kr. ö. W behufs Vornahme der mit h. g. Bescheide vom 26 April 1881 Zl. 5232 zu Gunsten des Chaim Löwensohn bewilligten exekutiven Feilbietung der Realitätshälfte sub Nr 506 in Tarnopol, der Termin auf den 28ten Oktober 1881 V. M. 10 Uhr bestimmt wurde, bei welchem diese Realitytshälfte um jeden Preis, daher auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 1847 fl. 33 kr. ö. W.

Das Vadium 92 fl. ö. W.

Die näheren Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden

Tarnopol am 22 August 1881.

6875 2—3) **Edykt.**

40378. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że do tegoż sądu Marya, Jędrzej, Jan i Julia Lewiccy przeciw Janowi Cyż pod dniem 8 września 1881 l. 40378 pozew wnieśli i o wykreślenie z 1/3 połowy realności l. 193 1/4 z sumy 600 zł. MK., a który to pozew do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach pozwanemu udzielono, ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome został dla niego adwo- Dr. Bliziński kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat Dr. Krzyżanowski mianowany.

Niniejszym wiąc edyktem wzywa się zapozwanego. aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać bądzie musiał.

Lwów dnia 10 września 1881.

(7032 2—3) **Edykt.**

L. 41336. C k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galicyjskiej kasy oszczędności w kwocie 11437 zł 76 ct. z pn. odbędzie się dnia 17 listopada i 22 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacya do Antoniego Machana wedle Dom. 68 pag. 184 n. 3. 5. 6 i 8 haer. należących dóbr Rodatycze i Haliczanów w powiecie Grodeckim położonych, na których to terminach tylko wyżej ceny wywołania 56552 zł. 30 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 5656 zł. w. a złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 22 czerwca 1881 rzeczowe prawa na wspomnionych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. Dr. Łubiński kuratorem mianowany został.

Lwów dnia 24 września 1881.

(7008 3—3) **Edykt.**

L. 13302 C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu prostuje ogłoszony w Gazecie Lwowskiej Nr. 213, 214 i 216 edykt z dnia 5go września 1881 l. 12145 w ten sposób, iż nie realność „pod l. 1524“ lecz realność pod l. 1545 położona, jest przedmiotem rozpisanej tym edyktem licytacyi.

Tarnopol dnia 26 września 1881.

(7007 3—3) **Edykt.**

L. 12581. C k. sąd obwodowy ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomych Witolda Lityńskiego celem doręczenia uchwały z 31 stycznia 1881 l. 1432 w sprawie egzekucyjnej Witolda Wolańskiego przeciw Melitonowi Lityńskiemu pto 500 zł. w. a. z pn. kuratora w osobie adwokata dra Sternklara z substytucyą adwokata dra Marksteina i o tem Witolda Wolańskiego zawiadamia.

Tarnopol, 19 września 1881.

(6845 3-3) Z. 11143.

Kundmachung.

Zur Sicherstellung der Verpflegs-Erfordeniße an Brot, Fourage und Service-Artikel in den nachbenannten Bequartirungs Stationen mittelst schriftlicher Offerts-Behandlung:

Die Subarrendirungs-Behandlung wird abgehalten											Vadium im Baaren für				Anmerkung
am	in der Station und im Amte	für die Subarendirungs-Station und die eventuell zuwachsenden Concurrenz-Orte	auf die Zeit		für nachstehende Erfordernisse										
					täglich			drittel-jährig	sechsmal im Monat für Durchmärsche						
			vom	bis	Brot	Hafer	Streu- Stroh	Betten- Stroh	Brot	Hafer	Brot	Hafer	Streustroh	Bettenstroh	
					à 875 Gramm	à 3360 Gramm	à 1700 Gramm	à 8½ Kilogr.							
					Portionen			Bund	Portionen		Gulden österr. Währ.				
18 Oktober 1881	in Czernowitz beim k. k. Militär-Verpflegs-Magazine	Tarnopol-Zagrobela	1. Jänner 1882.	31. December 1882.	960	446	358	1270	200	200	1200	1600	160	50	
		Strussow, Bernadówka			322	407	326	420	200	200	350	1400	100	20	
		Trembowla			160	200	160	212	200	200	170	700	50	10	
		Tyśmienitz, Podpieczary			160	200	160	212	200	200	170	700	50	10	
		Stanislau			586	12	12	773	200	200	1000	50	10	40	
		Kolomea			586	12	12	773	200	200	800	40	10	40	
11. Oktober 1881		Czernowitz			1122	25	25	1480	200	200	1500	100	10	70	
		Kozmann			30	2	2	40	200	200	50	10	—	10	
		Zaleszczyki			30	2	2	40	200	200	50	10	—	10	
		Radautz			30	2	2	40	200	200	50	10	—	10	
		Suczawa			30	2	2	40	200	200	50	10	—	10	

Bedingnisse:

1. Vorstehende Sicherstellung wird ausschließlich mittelst schriftlicher Offerte, welche mit einer 50-kr.-Stempelmarke versehen sind, abgehalten werden.

Dieselben haben an dem zur Behandlung für die betreffende Station angesetzten Tage längstens bis 11 Uhr Vormittags bei der Behandlungs-Commission einzulangen und sind genau nach dem unten beigesetzten Formulare zu verfassen.

Nachträgliche oder von den bestehenden Vorschriften abweichende, eine gänzliche oder theilweise Cautionsbefreiung, dann einen kürzern als 14tätigen Entscheidungstermin bedingende, endlich alle in telegraphischer Form einlangenden Offerte bleiben unberücksichtigt.

2. Anbote auf eine längere als die ausgeschriebene Zeit werden unbedingt zurückgewisen.

3. Die Offerenten bleiben für ihre Anträge vom Momente der Abgabe derselben in Verbindlichkeit

4. Zu jedem schriftlichen Offert muß ein 5%iges Vadium im Baaren oder in Staatspapieren nach dem Courswerthe beigebracht werden, welches vom Ersteher auf die 10%ige Caution zu ergänzen ist Außerdem haftet der Offerent mit seinem ganzen beweglichen und unbeweglichen Vermögen für die Zuhaltung seiner Verpflichtung.

Jene Offerenten, welche der Behandlungs-Commission nicht bekannt sind oder sich das erste Mal an derlei Behandlungen betheiligen, haben dem Offerte von ihrer Personalobrikgkeit ein über ihre Solidität und Fähigkeit zur Uebernahme des Geschäftes ausgestelltes Zeugniß beizuschließen, doch darf dasselbe nicht länger als drei Monate vor der Behandlung ausgefertigt sein.

5. Die Contrahenten sind verpflichtet, außer dem obbezifferten Erfordernisse auch den Mehrbedarf für die während der periodischen Waffenübungen einrückenden Reservisten, Urlauber und Recruten, dann Landwehrmänner und für eventuele Truppen-Concentrirungen um die Cortractspreise abzugeben.

6. Alle übrigen Bedingnisse können in der Amtskanzlei des k. k. Haupt-Verpflegs-Magazins in Czernowitz, dann bei den Filialen in Kolomea, Tarnopol und Stanislau täglich während der vorgeschriebenen Kanzleistunden zur näheren Information des Offerenten eingesehen werden **und ist in dem Offerte ausdrücklich zu bemerken, daß dem Offerenten alle in der Kundmachung und in dem Behandlungs-Protokolle enthaltenen Bedingungen vollständig bekannt sind und er sich denselben auch fügt.**

Die Verwaltungs-Commission des k. k. Militär-Verpflegs-Magazins.

Czernowitz, den 10. September 1881.

Offert-Formular.

50-kr.-Stempel.

Ich Gefertigter, wohnhaft in erkläre hiemit in Folge der verlautbarten Kungmachung, Czernowitz, 10. September 1881, für die Station nachstehende Verpflegsartikel für die aufgeschriebene Zeit und zwar:

Brot die Portion à 875 Gramm in Laiben zu einer Portion zu kr., sage: Kreuzer, Hafer die Portion à 3360 Gramm zu kr., sage: Kreuzer, Streustroh die Portion à 1700 Gramm zu kr, sage: Kreuzer, Bettenstroh für 100 Klgr. k, sage: Kreuzer im Subarrendirungswege abzugeben, desgleichen auch den Bedarf an diesem Artikel für Durchmärsche, für die Lanwehr, für die zur Waffenübung einberufenen Rekruten, Reservisten und für eventuelle Truppen-Concentrirung im Sinnne der verlautbarten Subarrendirungs-Bedingungen beizustellen.

Für dieses Offert hafte ich mit dem Vadium von

Ferner verpflichte ich mich, im Falle, als ich Ersteher bleiben sollte, nach hievon erhaltener ämtlicher Verständigung das Vadium unverzüglich auf die 10percentige Caution zu ergänzen, und wenn ich dies unterliße, mich dem richterlichen Verfahren und zwar so zu unterwerfen, als wenn ich die Caution erlegt und das Geschäft übernommen hätte, so daß ich zur Ergänzung der Caution auf gerichtlichem Wege verhalten werden kann, wie ich mich außerdem auch den in der Kundmachung verlautbarten und im Behandlungs-Protokolle enthaltenen, mir bekannten Subarendirungs-Bedingungen vollkommen unterziehe.

Anmerkung: Das Offert ist als solches auf der Adresse ausdrücklich zu bezeichnen.

(7012 3—3) **Edykt.**

L. 6216. Dnia 12 października, 14 listopada i 19 grudnia 1881, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w tut jszym sądzie przymusowa licytacya realności Nr. 1 w Berdychow e bez ciała tabularnego do Iwana Gaładzuna należącej, na zaspokojenie wierzytelności Schulima Kleina 25 zł. w. a. z pn. pod warunkami uchwałą z dnia 4go sierpnia 1880 l. 4667 przyjętemi

Cena wywołania 1055., zakład 105 zł.

Akt zastawniczego opisania i resztę warunków można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Jaworów dnia 7 września 1881.

(6964 3—3) **Edikt.**

Z. 19571 Vom k. k. Bezirks-Gerichte Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Executionssache des Hersch Chajes gegen Feiwel Brenner pto 285 fl. 66 kr ö. W. S. N. G., zur Hereinbringung obiger Forderung die executive Feilbiethung der bereits gerichtlich geschätzten, dem Schuldner Feiwel Brenner ut Dom. cis. tom. III. p. 31 n. 5. haer. eigenthümlich gehörigen Realität zu Gunsten des Hersch Chajes unter erleichtenden Bedingungen, bei dem auf den 10. Oktober 1881 um 9 Uhr V. M. B. N. 6 anberaumten dritten Termine bewilligt wurde.

Bei dem obigen Termine wird die gedachte Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden

Der Schätzungswerth beträgt 934 fl. 85 kr. ö. W.

Das Vadium 10% des Schätzungswerthes.

Der Schätzungsakt, der Tabularextract und die weiteren Licitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämmtliche Interessenten und ferner der, dem Leben und Wohnorte nach, unbekannte Mendel Steinberger, der, dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Ernest Conrad, der dem Leben und Wohnorte nach, unbekannte Majer von Conrad, alle 3 zu Händen des Curators Hr. Adv. dr. Gelehrter, und alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 21. Jänner 1881 die gleichen Rechte auf die schuldnerische Realität sub CN. 214/204 St. in Drohobycz erwerben sollten, ferner denen dieser Feilbiethungsbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des Curators Hr. Adv. dr. Gelehrtes verständigt.

Drohobycz, am 28. August 1881.

(7017 3—3) **Edykt.**

L. 800. Celem obsadzenia, rozporządzeniem wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 1881 l. 13130 systymizowanej posady c. k. notaryusza w Tłustem dla okręgu Tarnopolskiego c. k. sądu obwodowego lub też innej w skutek nadania tej posady notaryusza w obrębie lwowskiej c. k. Izby notarialnej opróżnić się mogącej, rozpisujemy niniejszym konkurs.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swe podania przez przełożoną swoją władzę do tutejszej c. k. Izby notaryalnej w przeciągu dni 30 od trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie Lwowskiej licząc.

Z c. k. Izby notaryalnej

Lwów dnia 1 października 1881.

(7009 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4344. C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do powszechnej wiadomości, że zamianowanemu dekretem c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 11 maja 1881 l. 4582 zastępcy c. k. notaryusza śp. Krzysztofa Janowicza, p. Florjanowi Obmińskiemu w myśl § 183 ust. not. z 21 maja 1855 Nr. 94 udzieloną została ogólna delegacya do sporządzenia wszelkich aktów w przedmiocie przeprowadzenia spadku, i w sprawach sierocińskich potrzebnych.

Dolina 5 lipca 1881.

(7051) **Ogłoszenie.**

L. 39 C. k. komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Frysztaku niniejszem ogłasza: iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Przybówka na 10 października 1881 rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stósowne uzna.

W Frysztaku, dnia 4 października 1881.

(7065) **Ogłoszenie.**

L 37. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Czarnypotok dnia 8 października 1881 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Stary Sącz 27 września 1881.

(7052 1—3) **Edykt.**

L. 4618. Uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 20 sierpnia 1881 l. 36297 uznany Mikołaj Hunka z Czarnuszowic za marnotrawcę, kuratorem tegoż mianowany Danyło Biła.

C. k. sąd powiatowy.

Winniki dnia 9 września 1881.

(6848 1—3) **Kundmachung.**

Zl. 1962. Vom k. k. Bezirksgerichte Bursztyn wird bekannt gegeben:

1. Zur exekutiven Feilbiethung der dem Mikołaj Bojczuk, gemäß der Grundbuchseinlage 8 und 9 gehörigen Liegenschaften als die Realität sub. CN. 8 in Demeszkowce, im Zwecke Befriedigung der verglichenen Forderung des Berl Pineles Rechtnehmer des Pioter Bartków pto 150 fl ö. W s. N G werden 3 Termine und zwar auf den 27 Oktober, 29 November, und 29 Dezember 1881 um 10 Uhr Vorm. mit dem bestimmt, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufspreise, beim dritten hingegen um welchen immer Betrag dieser Bestandtheilen verkauft werden wird

2 Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr 575 ö. W. angenommen und zwar haben die Kauflustigen an Vadium 10 prc hievon d. i 57 fl 50 kr. im Baaren zu Händen der Lizitations-Komission zu erlegen, welches Vadium den Erstehern in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Lizitanten hingegen sogleich nach abgehaltener Lizitation rückgestellt werden wird.

3. Der Ersteher ist verplichtet binnen 30 Tagen nachdem der Lizitationsakt zu Gericht genommen sein wird, den Kaufpreis abzüglich des erlegten Vadiums im Baaren zu Gericht zuerlegen, worauf demselben das Eigenthumsdekret ausgefolgt, und die erstandene Realität in den physischen Besitz übergeben werden wird.

4. Alle Steuern und Abgnben von dieser Realität bis zum Tage der physischen Besitzübergabe, ist aus dem Kaufpreise zu berichtigen, während die Leistung der Ueberagungsgebühr dem Ersteher obliegt.

5. Für den Fall das der Ersteher seiner obigen Verpflichtung nicht nachkommen sollte, wird auf dessen Gefahr und Kosten diese Realität bei einem einzigen Termine um welchen immer Betrag

Mit dem Vollzuge dieser Lizitation im h. o Gerichte wird den k. k. Gerichts adj. Derdacki berauftragt. Hievon werden beide Theile ferner die Tabulargläubiger Fiszel Linenfeld, Abraham Heller so wie auch alle allfälligen späteren Tabulargläubiger zu Händen des k. k. Notar Franz Burzyński ferner das k k. Steueramt in Rohatyn verständigt

Vom k. k. Bezirksgerichte

Bursztyn 20 Juni 1881.

(6847 1—3) **Edikt.**

Zl. 2147 Vom k k. Bezirksgerichte Bursztyn wird kundgemacht, daß über Anlangen des Hersz Podolier gegen Simon Klarreich pto 50 fl. s NG. die exekutive Veräußerung der Hälfte der Tabularrealität Nr 433 in Bursztyn h. g am 27 Oktober und 29 November 1881 jedesmal um 10 Uhr Vorm vorgenommen werden wird.

Der Ausrufungspreis beträgt 540 fl 25 kr. ö. W.

Das Vadium 54 fl 24 kr

Die übrigen Lizitationsbedingungen und Exekutionsakte können h. g. eingesehen werden.

Bursztyn 26 August 1881

(7049 1—3) **Edikt.**

Zl 3768. Von Seiten des k k. Bezirksgerichtes in Chodorów wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung des Samuel Gelber pr. 200 fl. ö. W s. NG. die exekutive öffentliche Versteigerung der sub. CN. 18 in Chodorów gelegenen keinen Tabularkörper bildenden 300 fl. geschätzten den Schuldnern Moses und Perl Stein gehörigen Realität, welche am 14 Oktober, 10 November und 14 Dezember 1881 jedesmal um 10 Uhr Vorm mit dem vorgenommen werden wird, daß bei den ersten zwei Terminen diese Realität nur um oder über dem Schätzungspreise beim dritten hingegen auch unter dem Schätzungspreise hintangegeben werden wird.

Das Vadium beträgt 30 fl ö. W.

Die übrigen Licitationsbedingnisse, dann das Protokoll der pfandweisen Beschreibung und Schätzung der Realität können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht

Chodorów, 30 Juni 1881.

(7071 1—3) **Konkurs.**

L. 7084. Posada sędziego powiatowego z Żydaczowie z poborami VIII. klasy rangi a w wrazie przeniesienia przy innym sądzie powiatowym wschodniej Galicyi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej do 25 października 1881 do Prezydyum Sądu obwodowego w Samborze.

Lwów 5 października 1881.

(7066 1—3) **Edykt.**

L. 3212. W c. k. Sądzie powiatowym w Sądowej Wiszni odbędzie się celem zaspokojenia kwoty 160 zł. a w. z p. n. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. kns. 60 w Orchowiczach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Fedka Czarnego własnej na rzecz Szymona Frybruaka w trzech terminach a to 26go października 1881 23 listopada i 28 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 190 zł. a. w.

Wadyum 19 zł. w. a.

Bliższe warunki licytatacyjne można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Sądowa Wisznia dnia 10 września 1881.

(7050 1—3) **Edykt.**

L. 6227. Ck sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspojenie wierzytelności w kwocie 41 zł. 50 kr. aw. przymusowa sprzedaż realności pod nr. kons. 23 w Zagóreczku położonej, dłużnika Antoniego Huka własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Herscha Komariaa dnia 14 października, 10 listopada i 14 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 305 zł. a. w., lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyu wynosi 10 prc. ceny szacunkowej

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli, którzyby prawo zastawu na realności sdrzedać się mającej nabyli. lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Leńczowskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 24 września 1881.

(7047 1—3) **Edykt.**

L. 4898 C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 14 rat po 9 zł. pol. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 84 zł. 52 kr. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. kons. 31 subr. w Dobrowlanach położonej dłużnika Hnata Czorneńkiego własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kred. włość. dnia 14 października, 10 listopada i 14 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł. aw. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych, jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby w między zasie prawo zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby z jakiekolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca poręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Leńczowskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów, 6 września 1881.

(7072 1—3) **Konkurs.**

L. 7141. Następujące posady adjunktów sądowych w IX klasie rangi ze systemizowanemi poborami są do obsadzenia:

1. przy sądzie krajowym we Lwowie i sądach powiatowych w Cieszanowie i Żółkwi,
2. przy sądzie powiatowym w Jarosławiu-
3. przy sądach powiatowych w Skolem i Żydaczowie i
4. przy sądzie powiatowym w Zbarażu.

Ubiegający się o te lub o posady adjunktów sądowych przy innych sądach obwodowych lub powiatowych Galicyi wschodniej opróżnić się mogące, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej do 25 października 1881 do dotyczących Prezydyów sądów kolegialnych 1szej Instancyi a to co do posad

ad 1. do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie

ad 2. Prezydyum sądu obwodowego w Przemyślu

ad 3. Prezydyum sądu obwodowego w Samborze

a ad 4. Prezydyum sądu obwodowego w Tarnopolu.

Lwów dnia 5 października 1881.

(7048 1—3) **Edykt.**

L. 5023. C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 3 rat po 22 zł. 75 ct. w. a, i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 324 zł. 95 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 33 subr. 33 w Wierzbicy położonej, dłużnika Andrusia Raka własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 14 października, dnia 10 listopada i dnia 14 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. w. a., lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut sąd registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych, jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby w międzyczasie prawo zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli lub, którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Leńczowskiego ustanowionego.

Chodorów 16 września 1881.

(7038 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 17480 C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Przemyślu rozpisuje niniejszem licytacyę w celu obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu i drobnej sprzedaży znaczków stemplowych oraz blankietów wekslowych od 5 zł. na dół w Sądowej Wiszni za pomocą ofert pisemnych na dzień 3 t. jest trzeciego listopada b. r. o godzinie 12tej w południe.

Materyał tytoniowy pobierać się ma w Jaworowie $2^1/_2$ mili od Sądowej Wiszni a znaczki stemplowe i blankiety wekslowe w c k urzędzie podatkowym w Mościskach.

Hurtownej sprzedaży tytoniu w Sądowej Wiszni przydzielono 40 drobnych sprzedawców tytoniu w 37 miejscowościach.

Sprzedaż tytoniu w roku 1880 wynosiła 13507 kilog. w wartości 20896 zł. 17 ct. a znaczków stemplowych i blankietów wekslowynh 3159 zł. 62 ct. razem przeto 24055 zł. 79 ct.

Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum w kwocie 133 zł. w. a., w świadectwo osięgniętej pełnoletności i moralności, pod napisem „Oferta dla hurtownej sprzedaży tytoniu w Sądowej Wiszni" mają być wniesione najpóźniej do dnia 3 listopada 1881 o godzinie 12 w południe do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Przemyślu.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Przemyśl dmia 3 października 1881.

(7068 1—3) **Edykt.**

L. 2056. Na dniu 12 października, 2go listopada i 30 listopada 1881 odbędzie się w sądzie tutejszym każdym razem o 10 godzinie rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 261 w Wojniłowie położonej, na 400 zł. w. a. oszacowanej, ciała tabularnego niestanowiącej, Fedia i Maryi Bełejów własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pod następującemi warunkami.

Cena wywołania 400 zł. w. a., zakład 40 zł.

Powyższa realność sprzedana zostanie w trzecim terminie i niżej ceny wywołania.

Nabywca będzie obowiązany w 30tu dniach po prawomocności aktu licytacyjnego złożyć całą cenę kupna do tusądowego depozytu, w którą zakład wliczony będzie, poczem dekret własności wydany mu i on w fizyczne posiadanie nabytej realności wprowadzony zostanie.

Podatki i inne ciężary publiczne od dnia objęcia fizycznego posiadania, jak również należytość przenośną opłacić ma nabywca.

Wojniłów 25 sierpnia 1881.

(7064 1—3) **Edykt.**

L. 4712. W dniach 18 października, 22 listopada i 20 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana celem ściągnięcia wierzytelności Teofili Dusza w kwocie 100 zł. przeprowadzoną zostanie przymusowa publiczna sprzedaż części realności pod lk. 30 w Dulczy małej, składającej się z 4 morgów gruntu i domu mieszkalnego, tudzież budynków pod lk. 46 w Dulczy małej do Walentego Bielata i nieobjętej masy spadkowej Katarzyny Bielat należących.

Cena szacunkowa wynosi 315 zł.

Wadyum 31 zł. 50 kr. aw.

Protokół zastawniczego opisania oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C k. sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 7 września 1881.

(6757 1—3) **Edykt.**

L. 9998. Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu: Pawła Czyszko Brośniowskiego, Sylwestra Hołubowskiego i Jędrzeja Brośniowskiego właścicieli części dóbr Broszniów powiatu Dolińskiego, a względnie tychże prawonabywców, że z powodu odezwy ck. miejscowej komisyi dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku w Kałuszu z dnia 24 lipca 1881 do l. 4403, celem zastępowania ich przy rozprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku i oznaczenia prawa zastrzeżonego w § 4 ustawy z dnia 30 grudnia 1875 w tej majętności, ustanowił tymże kuratora ad actum p. Lewickiego ck notaryusza w Kałuszu, zaś zastępcą tegoż p. dra Fruchtmana, adwokata w Stryju zamieszkałych, któremu to kuratorowi wspomnianych wyżej właścicieli dobr Broszniów potrzebną do zastępowania tychże w tej sprawie informacyę przesłać lub do komisyi miejscowej wyżej rzeczonej zgłosić się mają.

Sambor dnia 2 sierpnia 1881.

(6976 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.** L. 18251.

Tarnowska c. k. pow. Dyrekcya skarbu podaje do wiadomości. iż pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierżawnych wymienionych w niżej umieszczonym wykazie w drodze publicznej licytacyi na czas począwszy od 1 stycznia 1882 wydzierżawionym zostanie.

Dni, na których licytacya się odbędzie, jako też ceny fiskalne wyrażone są w dołączonym wykazie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w zwykłych godzinach urzędowych w c. k. pow. Dyrekcyi skarbu jako też u wszystkich nadzorów straży skarbowej.

Tarnów dnia 25 września 1881.

Wykaz

okręgów dzierżawnych tarnowskiego powiatu skarbowego, w których pobór podatku konsumcyjnego od mięsa na czas począwszy od 1 stycznia jest do wydzierżawienia.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawny	Klasa taryfowa	Cena wywołania zł.	ct.	Wadyum zł.	ct.	Dzień licytacyi	Termin do wniesienia ofert pisemnych	Uwaga
1.	Bochnia	mięso		8000		800		20 października 1881 przed poł.	20 października 1881	aż do chwili rozpoczęcia ustnej licytacyi
2.	Wiśnicz	dtto	III	3685		369		25 października 1881 przed poł.	25 października 1881	
3.	Tuchów	dtto	III	1401		140		3 listopada 1881 przed połud.	3 listopada 1881	

Tarnów dnia 25 września 1881.

(6812) **Ogłoszenie.**

L. 16506. C k. sąd krajowy dla spraw karnych oznajmia, że c. k. wyższy sąd krajowy wskutek zażalenia c. k. prokuratoryi państwa orzekł pod dniem 13 września 1881 l 23494 na mocy §. 489 i 493 pk. i § 37 up. ze prócz zatwierdzonej już tusądową uchwałą z dnia 1 września 1881 l 15199 konfiskaty numeru 17 czasopisma „Prołom z dnia 14/26 sierpnia 1881“ z powodu artykułu pod napisem: „O.h.d.s i iz kraju“ w ustępie od słów „Iz Kołomyji (J.szcze szczo to o zae yim rusinio“) do słów „c. k. inspektora szkolnego“ dla znamion występku z § 300 uk. także treść dalszych artykułów umieszczonych w tymże numerze czasopisma „Prołom“ pod napisem: 1 Russkoje pedagogiczeskoje obszczerstwo od słów „My dołho terpiły“ do słów: „powaha szkoły i zd rowyj r zum“ tudzież od słów „możno spasty ne odnu mołodoju duszu“ do słów “do horła naszoho nacyonalneho organizmu“. 2. Ot h łoski iz kraju“ od słów „Iz Pedhajec newyanyi ruski żertwy zawałowskich żandarmiw“ do słów „niczoho ne opraserhnuwszym oprowerzenii“

3. „Chronika“ od słów „dla łuczszoho agitowania“ do słów „ssw stoych pedah hiw“ zawiera znamiona występku z §§ 300 302 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały w zbronione jest dalsze rozpowszechnienia tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony

Lwów dnia 22 września 1881.

(7011 2—3) **Edykt.**

L. 2305. C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie zawiadamia, że celem ściągnięcia, wierzytelności R zelii 1go Skrzypcowej 2go Polichowej w sumach 500 zł. i 450 zł. c. p n. odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności L. k. 3 w Gieraltowicach l. w hip. 3 gminy katastralnej Gierałtowice Wojciecha Palu ha własności a to w dniu 7 listopada i 5 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 9 rano w gmachu sądowym.

Cena szacunkowa w kwocie 3820 zł. stanowi zarazem cenę wywołania.

Na powyższych terminach realność sprzedaną będzie tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej a gdyby to nie niemożebnem było, natenczas wyznaczonym będzie równocześnie nowy termin na który interesowani wezwani z staną do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych. Wyciąg hipoteczny protokół oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w gmachu sądowym.

Adwokat Dr. Henryk Krobicki jest kuratorem a adwokat Dr. Leon Loria substytutem kuratora dla wierzycieli niewiadomych i z miejsca pobytu nieznanych.

Andrychów dnia 30 maja 1881

(6985 **Edykt.**

L. 11292. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Jana Bajera, iż w sprawie egzekucyjnej Tarnowskiej kasy oszczędności przeciw niemu o 29000 zł. w. a. ustanowił dla niego kuratorem ad actum adw Dr Lisowskiego w Krakowie z zastępstwem adw. Dr. Gałeckiego w Tarnowie, któremu pierwszemu wszystkie uchwały w tej sprawie zapadłe i zapaść jeszcze mające doręczone zostaną

Tarnów dnia 10 września 1881.

Doniesienia prywatne.

Młodzieniec

po ukończeniu Vtej kl. gimn. poszukuje praktyki na poczcie lub w aptece. Adres **A. K. Dynów.** (7025 2—3)

L. 15653. (6576 4—4)

Ogłoszenie.

Rozpisuje się licytacya przez oferty na dostawę Szpitalowi powszechnemu krajowemu we Lwowie w 1882 r. następujących przedmiotów, z oznaczeniem w przybliżeniu ilości rocznie:

1.	Mięsa wołowego od 24.000 do	32 000	kilog.
2.	Mięsa cielęcego od 16 000 do	20 000	„
3.	Smalcu	1.000	„
4.	Słoniny	3.000	„
5.	Mąki pszennej Nr. 1, 2, 5	15.000	„
6.	Mąki kukurudzianej	1.000	„
7.	Grysiku pszennego	4 000	„
8.	Krup krakowskich drobnych, hreczanych grubych, jęczmiennych, jaglanych i perłowych	20.000	„
9.	Fasoli średniej i grochu żółtego zwykłego polnego	4.000	„
10.	Soli	6.000	„
11.	Ryżu	4.000	„
12.	Cukru	2 000	„
13.	Kawy	700	„
14.	Bułek suchych	2.000	„
15.	Pieczywa dziennie:		
a)	Bułek pszennych a 75 gr. od 600 do	800	sztuk
b)	Bułek pszennych à 40 gr.	70	„
c)	Chleba żytniego à 850 gr.	20	„
d)	„ „ à 750 gr.	65	„
e)	„ „ à 250 gr. od 120 do	180	„
16.	Słomy żytniej w okłotach od 25.000 do	30 000	kilog.
17.	Nafty białej i żółtej	600	„
18.	Robót szklarskich, podając cenę od metra kwadratowego oszklenia i metra bieżącego okitowania.		

Wszystkie przedmioty mają być dostawiane w najlepszych gatunkach Próbki opieczętowane: ryżu, cukru, kawy i krup należy dołączyć do oferty.

Mięso i pieczywo będzie dostawiane codziennie w oznaczonych godzinach i ilościach, inne zaś przedmioty w miarę zażądania i w ilościach przez Zarząd szpitala oznaczonych.

Bliższe objaśnienia udzielać będzie Zarząd szpitala, gdzie można przejrzeć warunki, na podstawie których kontrakt zawartym zostanie i które to warunki na dowód ich przyjęcia należy podpisać i do oferty dołączyć

Oferty opieczętowane i należycie ostemplowane, przy dołączeniu wadyum 5% od całej rocznej dostawy, składać należy na ręce Dyrekcyi szpitala do dnia 19 października b. r. W dniu zaś następnym t. j. dnia 20 października o godzinie 10 z rana w kancelaryi Dyrekcyi szpitala oferty zostaną publicznie otworzone, a następnie przeprowadzoną będzie ustna pertraktacya

Do kontraktu wymaganą będzie kaucya w wysokości 10% od całej rocznej dostawy.

Lwów dnia 13 września 1881 r.

Dyrekcya krajowego szpitala powszechnego

Sprzedaż dębów materyałowych w dobrach Błotnia.

Celem sprzedania w lasach wsi Błotnia w powiecie Przemyślańskim 600 do 800 sztuk dębów materyałowych grubości 36 centimetrów i wyżej odbędzie się w departamencie I Magistratu dnia 18 października b. r. ofertowa licytacya.

Chęć kupienia mający wnieść mogą swe należycie ostemplowane i opieczętowane oferty zaopatrzone w wadyum wynoszące 15% procent ofiarowanej sumy najpóźniej do godziny 10tej rano dnia 18 października, zaś o godzinie 12 nastąpi otwarcie ofert.

Warunki sprzedaży można przejrzeć w biurze w przedpołudniowych godzinach urzędowych, a dęby oglądać na miejscu.

Z Magistratu król. stoł. miasta

Lwów dnia 16 września 1881.

(6813 3 3) L. 3133?.

Ogłoszenie.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

Bank hipoteczny

podaje niniejszem do wiadomości, iż odtąd wydawać będzie tak na **dobra ziemskie**, jakoteż i na realności pożyczki także

w 5 procentowych LISTACH HIPOTECZNYCH

(niepremiowanych) tańsze od pożyczek w 6 procentowych listach hipotecznych dotych zas udzielanych.

Ze względu na niższą stopę oprocentowania, dłuższy okres amortyzacyjny i wynikające ztąd znaczne obniżenie rat półrocznych, pożyczki te odpowiadać będą szczególnie potrzebom szukających kredytu hipotecznego.

Bliższych informacyj udziela Bank na żądanie franco.

Lwów 31 lipca 1881.

Dyrekcya.

(7666 8—?)

C. k. uprz. Galic. akcyjny Bank hipoteczny.

(Wykaz w myśl §. 75 Statutów).

Z dniem 30go września 1881 roku było w obiegu:

6% Listów hipotecznych:	zł.	24,709.500
5% Listów hipotecznych premiowanych	zł.	3,307.600
Asygnacyj kasowych:	zł.	2,749.600

Lwów 30 września 1881.

(7078) **Dyrekcya.**

Przedruk nie będzie płaconym

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Sobin"